

# **Anàlisi del Metabolisme Energètic de l'Economia Catalana (AMEEC)**

**Bloc 6: Anàlisi de l'evolució de la població total, activa i  
ocupada a Catalunya, 1990-2005, i perspectives 2006-2015**

Roser Nicolau

Febrer de 2007

Estudi encarregat pel Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible (CADS). Generalitat de Catalunya.

Equip de recerca: Jesús Ramos Martín (coordinador) i Sílvia Cañellas Boltà

Institut d'Estudis Catalans (IEC)

Anàlisi del Metabolisme Energètic de l'Economia Catalana (AMEEC)  
Bloc 6: Anàlisi de l'evolució de la població total, activa i ocupada a Catalunya,  
1990-2005, i de les perspectives 2006-2015

Febrer de 2007

## Continguts

---

<b>Resum Executiu</b> .....	<b>1</b>
Indicadors de població actual i evolució .....	1
Evolució de la població activa .....	2
<b>1. Introducció</b> .....	<b>5</b>
<b>2. La població de Catalunya per sexes i grups d'edats</b> .....	<b>9</b>
2.1. L'evolució de la fecunditat i la mortalitat 1990-2015.....	9
2.1.1 L'evolució de la fecunditat .....	9
2.1.2 L'evolució de la mortalitat i de l'esperança de vida.....	10
2.1.3 Impactes previstos dels canvis en la mortalitat i la fecunditat sobre el creixement i distribució per edats de la població .....	11
2.2. L'evolució del moviment migratori exterior 1990-2015 .....	12
2.2.1 Les deficiències en el registre dels moviments migratoris i les seves repercussions en les estimacions demogràfiques .....	12
2.2.2 Evolució i perspectives del saldo migratori de Catalunya amb altres comunitats autònomes .....	14
2.2.3 Evolució i perspectives del saldo migratori anual de Catalunya amb l'estranger.....	14
2.3. L'evolució de la població i la seva distribució per edats en el període 1990-2015.....	16
<b>3. La població activa i la població ocupada a Catalunya per sectors d'activitat</b> .....	<b>19</b>
3.1. L'evolució de les taxes d'activitat per sexes i edats .....	19
3.2. L'evolució de la població activa i la població ocupada .....	21
3.3. La distribució de la població ocupada per sectors d'activitat.....	22
<b>4. Conclusions</b> .....	<b>25</b>
<b>Referències</b> .....	<b>27</b>
<b>Glossari</b> .....	<b>28</b>
<b>Índex de termes</b> .....	<b>28</b>
<b>Annex. Taules Bloc 6</b> .....	<b>29</b>

## Índex de Taules

Taula 1: Índex sintètic de fecunditat (1), edat mitjana a la maternitat i edat mitjana al naixement del primer fill, Catalunya 1975-2004 i diferents projeccions de l'ISF fins l' any 2015 .....	29
Taula 2: Esperança de vida en néixer i als 60 anys de la població masculina, femenina i total (1) (en anys i dècimes d'any). Catalunya 1975-2004 i projeccions fins 2015.....	30
Taula 3: Moviment migratori de Catalunya amb la resta d'Espanya 1990-2005 i projeccions fins 2015.....	31
Taula 4: Moviment migratori de Catalunya amb l'estranger segons les EVR de 1990-2005 i projeccions fins 2015.....	32
Taula 5: Evolució de la població de nacionalitat estrangera resident a Catalunya segons diferents fonts, 1991-2005 .....	33
Taula 6: Població de Catalunya (en milers) i taxes de creixement acumulatiu anual (en %) 1950-2005 i projeccions fins 2015.....	34
Taula 7: Sèries anuals de la població, naixements, defuncions i saldo migratori 1990-2005 i previsions fins 2015.....	36
Taula 8: Població total distribuïda per grans grups d'edats, 1991-2005 i projeccions fins 2015.....	37
Taula 9: Taxes d'activitat de la població masculina i femenina per grups d'edats (en %), Catalunya 1991- 2005 i projeccions Idescat horitzó 2020.....	38
Taula 10: Població activa i taxes d'activitat de la població de Catalunya (d'ambdós sexes) per grans grups d'edats, 1991-2005 i projeccions fins l'any 2015 .....	40
Taula 11: Població activa, ocupada i taxes d'ocupació per sexes, Catalunya resultats quart trimestre de l'EPA anys 1990-2006 i projeccions de la població activa i ocupada total 2006-2015 .....	41
Taula 12: Distribució de la població ocupada a Catalunya per sectors d'activitat (en milers de persones), 1991-2005 i projeccions 2006-2010 .....	42
Taula 13: Població ocupada per sectors d'activitat i el nombre d'hores treballades a la setmana. Catalunya cens del 1.11.2001 .....	45

## **Resum Executiu**

---

En aquest bloc s'analitza l'evolució dels principals indicadors demogràfics a Catalunya en els darrers quinze anys, fent èmfasi principalment a l'evolució de la població activa i ocupada. Així mateix, partint d'aquesta evolució i de diverses projeccions demogràfiques, es fa una estimació de la població activa els propers deu anys, i la distribució de la població ocupada per sectors econòmics. Aquesta informació servirà principalment per al càlcul dels indicadors i variables a l'anàlisi integrada del Bloc 10, i posa de manifest la importància del factor demogràfic en l'evolució futura del consum d'energia de Catalunya.

L'anàlisi utilitza les estadístiques de població disponibles de fonts oficials i les projeccions demogràfiques per Catalunya realitzades recentment per l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), l'Institut Nacional d'Estadística (INE) i el Centre d'Estudis Demogràfics (CED). Cal remarcar les mancances relacionades amb les dades estadístiques sobre immigració, principalment pel que fa a les migracions entre Catalunya i l'estranger.

### **Indicadors de població actual i evolució**

En primer lloc s'examina l'evolució dels components que determinen el creixement de la població (fecunditat, esperança de vida, mortalitat, migracions) i els canvis en la seva distribució per sexes i grups d'edats, des de l'any 1990 i les estimacions fins l'any 2015. L'annex conté les taules amb les dades detallades.

S'observa que la fecunditat va disminuir a Catalunya des de 1975 a 1995. Els darrers deu anys, aquest índex s'ha mantingut i recuperat de forma lleugera fins a un valor de 1,4 fills per dona l'any 2004. Les diferents previsions sobre l'evolució de la fecunditat, tant d'IDESCAT, INE i el CED, assenyalen un augment futur de la fecunditat, tot i que difereixen en el grau. En aquest treball s'adopta la hipòtesi mitjana d'IDESCAT, de 1,5 fills per dona el 2015.

Pel que fa a la mortalitat, l'esperança de vida en néixer de la població de Catalunya va augmentar un total de 6,5 anys entre 1975 i 2004, arribant als 80,8 anys. Aquest resultat tindrà conseqüències en quant al consum d'energia no destinada a generació de valor afegit, degut a la creixent proporció d'activitat de la gent gran. Les projeccions dibuixen diversos escenaris d'evolució de l'esperança de vida. S'ha optat per la més optimista d'IDESCAT que es pot qualificar com a relativament prudent, i que situa l'esperança de vida dels homes i dones de Catalunya l'any 2015 en 80,7 i 86,2 anys, respectivament.

D'altra banda, pel que fa a les migracions, l'evolució mostra que en els darrers anys del segle XX, i a diferència de moltes dècades anteriors, els saldos migratoris de Catalunya amb la resta de l'Estat espanyol van ser petits (unes

10.000 persones l'any) i en la major part dels anys, negatius. En els darrers cinc anys s'observa, en canvi, un augment en els fluxos d'entrades i de sortides, fet que probablement sigui conseqüència de la creixent immigració en el conjunt de l'Estat espanyol i dels desplaçaments de gran part dels immigrants dins de la península.

El saldo migratori de Catalunya amb l'estranger és molt elevat en els primers anys del segle XXI, situació que continuarà sent el component principal del creixement de la població catalana en els propers 10 anys, però es preveu que el saldo migratori s'alenteixi en els propers anys. Aquesta reducció es deurà en gran part al fort creixement de l'estoc de població estrangera que ha conegut Catalunya en molts poc anys i el conseqüent increment en el nombre de retorns als països d'origen i de sortides com a resultat de la redistribució de molta de la immigració espanyola dels darrers anys cap a altres països europeus.

Utilitzant les diferents hipòtesis presentades a l'estudi, es fa una estimació de l'evolució de la població i la seva distribució per edats, dades que s'utilitzaran al Bloc 10. Es preveu un creixement de la població catalana de vora 500.000 persones entre 2005 i 2010 i de 300.000 entre 2010 i 2015. Aquest creixement es produirà fonamentalment en els grups d'edat més joves, menors de 16 anys, i en els majors de 64 anys.

A grans trets, de les previsions pels propers 10 anys destaca que es produeix un creixement feble de la població en edat activa i un notable envelliment d'aquesta població degut a la progressiva reducció dels efectius de 16 a 44 anys. El pes relatiu de la població infantil i de la població vella en el conjunt de la població catalana augmentaran, fet que significa també que augmentarà la relació de dependència (població en edat inactiva respecte a la població en edat activa). L'evolució de l'estructura per edats no afavorirà el creixement de la població activa durant els propers 10 anys. Els canvis en els comportaments de la població i en particular els canvis en el grau d'incorporació de les generacions a l'activitat econòmica i en les edats d'entrada i sortida de l'activitat poden alterar, no obstant, les expectatives generades per la previsió demogràfica.

### **Evolució de la població activa**

Un cop vista l'evolució demogràfica s'analitzen les tendències de les taxes d'activitat per edats de les poblacions masculina i femenina, i es fa una estimació del seu impacte sobre l'evolució i el creixement de la població activa, així com la seva distribució per sectors.

Per a fer les estimacions s'utilitzen les taxes d'activitat de l'escenari alt d'IDESCAT. Aquest escenari preveu taxes d'activitat femenines més altes que les actuals i més properes a les del homes. Els canvis més apreciables s'observen en les taxes d'activitat de la població de 45 anys i més, on a banda

d'una major incorporació de les dones es produeix una prolongació de la vida activa i un retard, per tant, en l'edat mitjana de jubilació.

Si es combina aquest escenari alt d'evolució de l'activitat amb la projecció de la població per edats, s'obté l'evolució prevista de la població activa per edats en els propers anys. Es preveu un procés d'alentiment del creixement i d'envelliment de la població en edat activa, que es veurà en bona part contrarestat pel creixement de les taxes d'activitat de les dones a totes les edats, però sobretot de les majors de 45 anys que actualment tenen encara taxes relativament baixes. També s'ha previst un augment lleuger de les taxes d'activitat dels homes.

L'increment de població activa catalana es produirà sobretot en els propers quatre anys, en els quals passarà de 3,6 milions a 3,9 milions el 2010. De 2010 a 2015 el creixement serà menor i la població activa s'aproparà als 4 milions de persones. El creixement del nombre d'actius a partir del 2006, es concentra quasi exclusivament en el grup de 45 a 64 anys.

Amb aquesta població activa, si es mantenen les taxes d'ocupació observades en els dos darrers anys (al voltant del 92%), la població ocupada creixerà en un total de 280.000 persones entre 2005 i 2015.

Pel que fa als sectors d'activitat, la previsió és que el creixement es produeixi sobretot en els subsectors dels serveis associats al creixement de la demanda de la població jove i vella (administració pública-educació-salud-serveis socials i activitats de les llars). Aquests sectors són molt intensius en treball i es preveu que ocupin prop d'una cinquena part dels ocupats el 2015.





## 1. Introducció

---

L'estudi AMEEC té com a objectiu principal presentar el que es coneix com a anàlisi integrada del metabolisme energètic de l'economia catalana. Com es va posar de manifest al Bloc 1, aquesta anàlisi fa servir com a variable destacada per a la creació de coeficients tècnics que permeten la comparació i avaluació d'escenaris la utilització del temps dedicat per la població en les diferents activitats generadores de valor afegit. Per tant, un cop presentat el consum d'energia primària i final de Catalunya i la seva evolució en el temps, dediquem el Bloc 6 a presentar l'evolució de la població activa per grups d'edat i per sectors econòmics, així com les projeccions de futur. És important destacar que per arribar a dades de població activa per grups d'edat és necessari fer una previsió tant de l'evolució de la població autòctona i de la seva incorporació al mercat de treball com dels fluxos migratoris amb l'estranger i amb la resta de l'Estat espanyol. Els resultats obtinguts no només serviran al Bloc 10 per a l'anàlisi integrada, sinó que també permeten extreure una sèrie de conclusions que posaran de manifest la importància del factor demogràfic en l'evolució futura del consum d'energia de Catalunya.

Per tant, en aquest bloc s'analitza l'evolució demogràfica i de la població activa a Catalunya en els darrers quinze anys (entre 1990 i 2005) i es presenten de forma argumentada les perspectives per als propers deu anys (fins l'any 2015).

En el primer apartat s'examina l'evolució dels components que determinen el creixement de la població i els canvis en la seva distribució per sexes i grups d'edats. Aquesta part es divideix en tres subapartats: el primer es dedica a la fecunditat i mortalitat, el segon a les migracions i el tercer al creixement i als canvis en l'estructura per edats.

En el segon apartat s'examina l'evolució de la població activa i ocupada i els canvis en la distribució per sectors d'aquesta última. Un cop establerta la projecció de la població per sexes i edats, el problema central d'aquest apartat és avaluar els canvis en els comportaments de les successives generacions en relació a l'activitat, en particular els canvis en el calendari i en el grau d'incorporació a l'activitat econòmica i en algunes característiques de la seva ocupació.

Durant la realització d'aquest bloc del projecte AMEEC s'han trobat dificultats importants relacionades amb l'ús de les fonts estadístiques. La més important és l'estimació de les migracions amb l'estranger. Sigui per desídia o perquè les migracions entre Catalunya i l'estranger no van ser gaire importants fins els anys 1990, no existeix actualment un registre adequat d'aquests desplaçaments. Ens movem per tant en uns marges d'error en les estimacions de les migracions amb l'estranger força amplis. Aquest problema repercuteix actualment en les estimacions de la població total de Catalunya però sobretot en les xifres de la població de determinats grups d'edats i en particular dels actius joves. L'establiment a Espanya a partir de 1996 del padró continu d'habitants va anar acompanyat de la realització del cens del 2001 que va

servir per contrastar i completar la informació que proporcionava aquest. Els problemes que planteja encara avui l'actualització del padró recomanen repetir l'operació censal en una data propera a l'any 2010.

La millora del registre estadístic dels moviments migratoris, sobretot del moviment migratori internacional, és un objectiu fonamental i urgent. Ens cal conèixer els fluxos d'entrades i sortides per unitat de temps i les característiques demogràfiques bàsiques d'aquests migrants, com el sexe i l'edat. L'existència de moltes altres informacions que d'una forma o altra reflecteixen la creixent mobilitat de la població no pot suplantar en cap cas el registre continuat de les migracions, ja que aquestes són un flux i la major part d'aquelles altres informacions es refereixen a *estocs* de població. Per exemple, és freqüent utilitzar la informació en els censos i padrons relativa a la nacionalitat de la població. Però les variacions en els estocs d'aquesta població en dues dates diferents depenen d'altres fenòmens com per exemple la mortalitat i la fecunditat. La taxa de mortalitat de la població de nacionalitat estrangera és molt inferior a la de la població total i per aquest fet cal esperar que el pes relatiu dels estrangers augmenti. Per altra banda, les variacions en el nombre d'estrangers són un reflex parcial dels fluxos migratoris en els que també s'inclouen persones de nacionalitat espanyola. La comparació entre el lloc de naixement i el de residència és un altre recurs que no ens informa sobre el moment i nombre de desplaçaments durant el cicle de vida. Seria molt recomanable evitar el recurs a aquestes informacions indirectes i incompletes i abordar amb estadístiques directes i adequades una variable tan important en la dinàmica demogràfica de Catalunya com són les migracions. En definitiva, no s'hauria d'oblidar que els migrants són tots aquells que es desplacen independentment de quina sigui la seva nacionalitat o lloc de naixement, característiques aquestes últimes que són en relació al sexe o l'edat molt poc rellevants en l'anàlisi de la dinàmica demogràfica.

Un avantatge per a la realització d'aquest treball ha estat l'existència i fàcil accés a diferents projeccions demogràfiques de Catalunya, realitzades en dates relativament recents per l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), l'Institut Nacional d'Estadística (INE) i el Centre d'Estudis Demogràfics (CED). En els dos primers casos es tracta de projeccions de població i en el tercer cas de projeccions de fecunditat. S'ha fet ús d'aquest diferent ventall de previsions i s'ha escollit entre elles en funció de l'anàlisi de l'evolució demogràfica més recent i dels supòsits sobre l'evolució futura que s'han considerat més adequats. Quan s'ha fet alguna modificació a aquells supòsits s'ha explicitat i avaluat les implicacions d'aquell canvi. Als propers apartats es farà referència sobretot a les projeccions de l'INE i d'IDESCAT, que es presenten breument a continuació.

Les projeccions de l'INE detallades a nivell de les comunitats autònomes tenen com a horitzó l'any 2017 (INE, 2005)<sup>1</sup>. La base de la que parteixen és la

---

<sup>1</sup> Les dades presentades en aquest estudi provenen de fonts oficials ben conegudes com l'Instituto Nacional de Estadística (INE) o l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT), i són fonts bàsiques disponibles com ara el Cens de població, les Estadístiques del Moviment

població censada el 2001; els fluxos de naixements i defuncions per edats dels anys 2002 i 2003 (les dades d'aquest darrer any eren encara provisionals); i les xifres de migracions exteriors dels anys 2002 i 2003, obtingudes a partir de les variacions incorporades a la base del padró continu de població. Degut a les deficiències en la qualitat d'aquestes últimes dades i a les incerteses sobre l'evolució futura dels corrents migratoris internacionals, l'INE construeix dos escenaris de projecció que es diferencien fonamentalment en l'evolució futura de les migracions internacionals. En el moment actual només s'han publicat les hipòtesis d'aquests dos escenaris per al conjunt de la població espanyola i els resultats de les projeccions per a Espanya i les comunitats autònomes. La metodologia detallada d'aquestes projeccions, on s'explicaria la forma com s'han elaborat a nivell de les comunitats autònomes, encara no s'ha publicat. En el curs d'aquest treball es fa referència a les hipòtesis establertes per l'INE per al conjunt de la població espanyola i als resultats principals de les seves projeccions per Catalunya, però, degut al greu inconvenient de no disposar dels supòsits precisos adoptats en el cas de Catalunya, s'ha preferit utilitzar les projeccions d'IDESCAT, on els supòsits sí que estaven explicitats en les publicacions.

Les projeccions d'IDESCAT de la població total de Catalunya (IDESCAT, desembre 2004) i de la població activa (IDESCAT, juny 2005) tenen com a horitzó temporal l'any 2030. Les primeres es van fer sobre la base de la població censada el 2001, les dades del moviment natural i les estimacions de les migracions exteriors de l'any 2002. És per això que es presenten com a projeccions en base a 2002. En aquestes projeccions s'estableixen tres hipòtesis d'evolució de la fecunditat i dues hipòtesis d'evolució de la mortalitat. A les migracions es distingeixen els moviments entre Catalunya i la resta de comunitats autònomes, dels moviments internacionals. Es dibuixen dos escenaris per a les migracions amb Espanya i tres per a les migracions internacionals. A partir de totes aquestes variants es determinen finalment quatre possibles escenaris de l'evolució demogràfica de Catalunya. Cada escenari és el resultat d'una diferent combinació d'aquelles quatre variables: fecunditat, mortalitat, migracions amb Espanya i amb l'estranger. Per a cada un d'aquests quatre escenaris es determina l'evolució de la població i la seva distribució per edats. El mètode emprat en aquestes projeccions, com també en les del conjunt de la població espanyola de l'INE, és el mètode dels components, que consisteix en projectar per a cada any, successivament, els efectius de la població dels diferents grups d'edat, estimant per això la xifra anual de les defuncions i la seva corresponent distribució per edats, el mateix pel que fa al saldo migratori i estimant també, finalment, el nombre anual de naixements.

Les projeccions de la població activa (IDESCAT, juny 2005) són una actualització de les publicades el 2001 (IDESCAT, 2001) en base a les dades disponibles fins l'any 1999. A les darreres s'utilitzen les mateixes projeccions de les taxes d'activitat però es modifiquen les projeccions demogràfiques i s'utilitzen les més recents, en base a l'any 2002, comentades anteriorment.

---

Natural, etc., per la qual cosa no en farem una menció específica cada cop que apareguin les dades.

Aquestes projeccions s'estableixen sobre tres possibles escenaris, o nivells, de les taxes d'activitat de la població catalana per sexes i edats per l'any 2020, inspirats en les projeccions d'Eurostat per a les regions europees. IDESCAT estableix una aproximació dels valors de les taxes de 1999 a aquells tres escenaris del 2010 (com s'explica a IDESCAT, 2005; pàg.: 3 i 4) i obté d'aquesta forma els valors de les taxes en els successius anys de la projecció. En aquest treball es contrastarà l'evolució observada en les taxes d'activitat de la població catalana fins l'any 2006 amb les tres evolucions previstes per IDESCAT per tal d'escollir i limitar el ventall d'evolucions més probables entre 2006 i 2015.

## **2. La població de Catalunya per sexes i grups d'edats**

---

### **2.1. L'evolució de la fecunditat i la mortalitat 1990-2015**

#### **2.1.1 L'evolució de la fecunditat**

Com veiem a la Taula 1 (les taules es troben a l'annex estadístic al final d'aquest bloc), la fecunditat va disminuir a Catalunya des de 1975 a 1995. Durant els 10 primers anys aquesta disminució es va produir a un ritme molt ràpid, ja que el valor de l'índex sintètic (o indicador conjuntural) de la fecunditat va passar de 2,9 fills per dona el 1975 a 1,5 fills el 1985. Durant la dècada següent va continuar disminuint, però a un ritme més lent, fins al nivell de 1,2 fills per dona l'any 1995. Els darrers deu anys, aquest índex s'ha mantingut i recuperat lleugerament fins a un valor de 1,4 fills per dona l'any 2004, que és el darrer moment en que disposem de les dades necessàries per poder calcular aquest indicador.

La reducció durant les darreres dècades del nombre mitjà de fills per dona ha estat acompanyada per un retrocés significatiu en l'edat mitjana del naixement del primer fill, que l'any 1975 era de 25 anys i en els anys 2000-04 es manté en 29,5 anys. Veurem després que la reducció en la descendència i el distanciament temporal creixent entre les generacions han conduït a una reducció molt notable de la natalitat i de la seva contribució al creixement demogràfic.

Les hipòtesis sobre l'evolució de la fecunditat d'IDESCAT, establertes a partir de dades registrades fins l'any 2002, assenyalen en tots els casos un augment futur de la fecunditat. Les diferències entre les tres hipòtesis resideixen en la magnitud d'aquest augment. Els valors de l'índex sintètic de fecunditat registrats durant els anys 2004 i 2005 s'han situat entre els valors projectats en les hipòtesis de fecunditat baixa i mitjana. L'any 2005, per exemple, el valor registrat va ser de 1,46 fills per dona i els projectats en les hipòtesis baixa i mitjana de 1,37 i 1,52, respectivament. Seguint aquestes mateixes hipòtesis l'any 2010 el valor d'aquest índex de fecunditat seria de 1,4 i 1,7 fills per dona i l'any 2015, de 1,5 i 1,8, respectivament. La tercera hipòtesi, la més alta, eleva només en una dècima la hipòtesi mitjana indicada abans.

En definitiva, l'augment que preveu la hipòtesi baixa és quasi imperceptible, mentre que la hipòtesi mitjana situa la fecunditat catalana del 2010 en valors de començaments dels anys 1980 i propers als actuals del Regne Unit o dels Països Baixos, i inferiors als francesos.

Les projeccions de l'INE fan un sol supòsit sobre l'evolució de la fecunditat del conjunt de la població espanyola, i assignen un augment de fins a 1,5 fills per dona l'any 2015.

El CED ha realitzat unes previsions específiques de fecunditat disposant de dades molt detallades per generacions i períodes fins l'any 2004 i en aquestes

previsions dibuixa un rang de variacions de la fecunditat molt més estreta que la dibuixada per IDESCAT. Com es pot veure a la Taula 1, els nivells previstos pel 2015 es situen entre 1,5 i 1,6 fills per dona a les tres hipòtesis contemplades. Els valors projectats abans del 2010 es situen sempre per sota de la hipòtesis mitjana d'IDESCAT, que finalment és la que s'adopta per a la projecció proposada en aquest treball, ja que contempla un augment de la fecunditat que s'ajusta força bé al que s'està produint en els darrers cinc anys. No obstant, la desviació que s'observa entre les dades observades i les projectades en la hipòtesi mitjana afavoreix la hipòtesi baixa, fet que la converteix en la segona hipòtesis preferida.

## **2.1.2 L'evolució de la mortalitat i de l'esperança de vida**

L'esperança de vida en néixer de la població de Catalunya va augmentar un total de 6,5 anys entre els anys 1975 i 2004 tal i com mostra la Taula 2 (veure l'annex), on veiem que aquest indicador va augmentar de 74,3 a 80,8 anys. Aquest increment ha estat el resultat d'un augment de 6 anys en l'esperança de vida dels homes i de 7,3 en la de les dones. En els darrers tretze anys (de 1991 a 2004), l'esperança de vida ha augmentat més que durant els 16 anys anteriors i, trencant una prolongada tendència, els homes han progressat en termes absoluts en aquests darrers anys més que les dones. No obstant això, l'any 2004 l'esperança de vida de les dones és prop de 7 anys superior encara que la dels homes. Aquest resultat, com veurem al Bloc 10, tindrà conseqüències evidents en quant al consum d'energia no destinada a generació de valor afegit, gràcies a la creixent proporció d'activitat de la gent gran.

Les millores en l'esperança de vida durant les tres darreres dècades s'han produït sobretot a partir dels 60 anys i com a conseqüència principalment del descens de la mortalitat per malalties cardiovasculars. L'esperança de vida als 60 anys és actualment de 21 anys pels homes i 26 per a les dones.

Les projeccions d'IDESCAT dibuixen dos escenaris d'evolució de l'esperança de vida. El primer preveu augments molt minsos fins l'horitzó d'aquelles previsions, que és l'any 2030. Aquest escenari es pot qualificar de molt pessimista, sobretot sabent que els valors de les esperances de vida, tant de la població masculina com femenina, observats l'any 2004, dos anys després de fer-se aquelles previsions, ja han superat, com es pot veure a la Taula 2, els valors que es preveïen per 2015. Els valors observats l'any 2004 es situen molt lleugerament per sota dels projectats per aquell any en el segon escenari més optimista d'aquelles previsions. Aquest escenari preveia increments de l'esperança de vida dels homes i les dones de 1,8 i 1,4 anys, respectivament, entre els anys 2004 i 2010, i de 3,3 i 2,2 anys entre 2004 i 2015. Pels mateixos anys l'INE ha projectat pel conjunt de la població espanyola augments inferiors als d'IDESCAT. Entre totes les hipòtesis s'ha optat per la més optimista d'IDESCAT que es pot qualificar com a una hipòtesi relativament prudent si es tenen en compte els informes d'avenços significatius en els propers anys en el tractament dels tumors i d'altres malalties associades a l'envelliment. Aquesta

hipòtesi situa l'esperança de vida dels homes i dones de Catalunya l'any 2015 en 80,7 i 86,2 anys, respectivament.

### **2.1.3 Impactes previstos dels canvis en la mortalitat i la fecunditat sobre el creixement i distribució per edats de la població**

Si els futurs augments de l'esperança de vida es concentren, com ha succeït durant les darreres dècades, en les edats més avançades, contribuiran de forma significativa a augmentar la proporció de la població d'edats més avançades i accentuaran el procés d'envelliment de la població. Aquest procés és el resultat també del baix nivell de les taxes de fecunditat i de natalitat.

L'augment del percentatge de vells en el conjunt de la població té com a conseqüència elevar les taxes de mortalitat. Com veurem a la Taula 7 analitzada a la secció 2.3, les taxes de mortalitat de la població catalana es mantenen des de 1990 per sobre de les de 1975, fet que significa que encara que l'esperança de vida hagi progressat, la freqüència anual de morts en el conjunt de la població no s'ha reduït, i en alguns anys fins i tot ha augmentat. El procés d'envelliment ha compensat per tant l'augment de l'esperança de vida i és per això que es preveu que les taxes brutes de mortalitat no canviïn significativament ni intervinguin de forma important en els canvis de les taxes de creixement dels propers anys (veure Taula 7). Els impactes de l'evolució de la mortalitat es faran sentir sobretot en els efectius de població de més edat i en definitiva en la proporció de vells en el conjunt de la societat.

L'evolució dels naixements i de la taxa bruta de natalitat (veure Taula 7) ha estat el resultat dels canvis en els comportaments de la fecunditat, però també dels canvis en l'estructura per edats de la població. A partir de 1995 s'ha recuperat lleugerament la taxa bruta de natalitat gràcies a que la fecunditat es va recuperar molt lleugerament i a que van començar a arribar a les edats més fecundes (actualment per a les dones són les edats properes als trenta anys) les generacions més nombroses del segle XX, nascudes entre 1965 i 1975. Aquest efecte favorable de l'estructura per edats sobre les xifres de naixements s'allargarà encara durant la primera dècada del segle XXI, mentre arribin a l'edat de 30 anys les generacions relativament nombroses o plenes nascudes abans de 1980 i que a més han vist i veuran incrementar els seus efectius per l'arribada de joves immigrants. Degut a aquest efecte de l'estructura per edats, les previsions del nombre de naixements es situen en tots els escenaris d'IDESCAT en uns nivells màxims (d'entre 74.000 i 104.000 naixements l'any) al final de la primera dècada del segle XXI, i en uns nivells inferiors (d'entre 58.000 i 96.000 naixements l'any) al final de la projecció d'aquest estudi, el 2015. Les taxes de natalitat, no obstant, no s'allunyen gaire dels valors dels darrers quinze anys, mantenint-se per tant força per sota dels valors de 1975.

Com a resultat de l'estancament de la taxa bruta de mortalitat i l'increment lleu de la natalitat, el creixement natural previst pels propers 15 anys és feble. En els anys 2007-2008, quan es preveuen unes taxes de creixement natural majors (veure Taula 7), aquestes taxes no arriben al 0,5% i la resta d'anys es troben vora el 0,3%. Amb només aquesta font de creixement, la població

catalana trigaria vora dos segles i mig a duplicar-se. Tot i això és evident que aquest no és el component més important actualment del seu creixement.

## **2.2. L'evolució del moviment migratori exterior 1990-2015**

### **2.2.1 Les deficiències en el registre dels moviments migratoris i les seves repercussions en les estimacions demogràfiques**

La repercussió de les migracions en la dinàmica demogràfica de Catalunya ha estat molt important al llarg del segle XX. El seu registre, no obstant, ha estat molt deficient i la repercussió d'aquest fenomen s'ha estimat normalment a posteriori, una vegada conegut el creixement total de la població durant cada període intercensal i restant d'aquest el creixement natural. A partir dels anys 1990, quan les migracions internacionals han començat a esdevenir més importants que les migracions amb altres comunitats autònomes, aquest procediment s'ha mostrat menys eficaç. Això és així, en primer lloc, perquè els censos no estaven registrant prou bé la població immigrada i aquell mètode del càlcul dels saldos migratoris és només efectiu quan la qualitat dels censos i de les estadístiques del moviment natural és molt bona. Un altre inconvenient és que aquest mètode obliga a una espera de temps massa llarga i no permet disposar d'informació contínua i recent.

Per disposar d'informació permanentment actualitzada, l'any 1996 es va establir el padró continu d'habitants. L'actualització del padró es realitza mitjançant el registre continu i puntual dels canvis en la població, és a dir, les altes per naixement i immigració i les baixes per defunció i emigració. El registre dels naixements i defuncions és força satisfactori però el dels moviments migratoris continua sent defectuós. El registre dels moviments migratoris entre comunitats autònomes presenta menys problemes perquè aquests desplaçaments tenen una doble comptabilització en el padró, en el municipi de sortida i en el d'arribada, i això assegura contrastar la informació i que aquesta sigui d'una relativa bona qualitat. De les migracions internacionals, en canvi, no se'n fa un doble registre i la informació recollida és menys precisa. Un problema fonamental que afecta sobretot les estimacions de les migracions internacionals és que els migrants i l'administració local tenen un major interès en registrar les entrades o altes al padró que les sortides o baixes, ja que de les primeres obtenen ambdues parts alguns avantatges i això comporta, en definitiva, que el registre en el padró del saldo migratori internacional estigui sobreestimat. Per l'INE aquesta sobreestimació del saldo migratori pel conjunt d'Espanya en relació a l'estranger seria actualment de vora 300.000 persones l'any. Aquest error es produeix per una sobreestimació de les entrades però sobretot per una subestimació molt acusada de les sortides amb destinació a l'estranger. La sobreestimació del flux d'entrades es deuria al registre repetit d'una part dels immigrants estrangers que constarien com a residents en més d'un domicili de la mateixa o de diferents localitats. Aquests dobles recomptes són més difícils de depurar automàticament en el cas de la població estrangera degut als errors freqüents en l'ortografia dels noms i als diferents documents d'identificació emprats pels migrants en cada ocasió que s'ha produït l'alta.



Això ha comportat una sobreestimació de la població estrangera en el padró continu i que una proporció no negligible d'entrades des de l'estranger s'hagin comptabilitzat erròniament com a múltiples entrades i el flux d'immigrants es vegi així sobreestimat<sup>2</sup>. La subestimació de les sortides és el problema més greu i és degut a que una proporció important dels emigrants a l'estranger, sigui quina sigui la nacionalitat, en previsió d'un possible retorn a Espanya, o simplement per negligència, no comuniquen puntualment la seva sortida i no es donen de baixa del padró. No és estrany per tant que les Estadístiques de Variacions Residencials (EVR) que s'estableixen a partir de les altes i baixes dels padrons causades per canvis de municipi de residència no hagin publicat les sortides a l'estranger fins l'any 2002, reconeixent que la cobertura estadística d'aquestes sortides era molt baixa i molt deficient (veure Taula 4).

L'altre problema que tenen també les EVR, tant pel que fa a les migracions internes com a les internacionals, és la falta de coincidència entre el moment en què s'efectua el desplaçament i el moment en què és registrat. En el cas de les migracions internacionals, per exemple, durant el processos de regularització com el de l'any 2005 afluïren en el padró una part dels immigrants arribats en els anys anteriors. Les EVR fins l'any 2003 només publicaven les altes i baixes que s'havien produït durant l'any de registre i per això donaven xifres d'immigrants inferiors a les que afluïren per aquells mateixos anys en el padró continu. Per corregir aquesta incoherència entre les fonts, les EVR afegeixen des del 2004 a les altes i baixes produïdes durant l'any de registre les que han afluïrat aquell any en el padró i que corresponen en part a migracions d'anys anteriors. Encara que ara coincideixin les dades de les EVR i del padró continu, el dèficit i la falta de puntualitat en el registre de les migracions fa difícil la interpretació de les variacions anuals dels fluxos d'entrades i sortides de Catalunya. Les variacions en aquests fluxos són el reflex de canvis en la facilitat i en els avantatges de realitzar l'empadronament, com en el cas de l'any 2005 comentat anteriorment.

Tots aquests problemes repercuteixen en la qualitat de les xifres oficials de població obtingudes a partir del padró continu i sobretot en la qualitat de les estimacions dels fluxos migratoris amb l'estranger. Degut a la pitjor qualitat del registre de les migracions internacionals, analitzarem primer les migracions de Catalunya amb la resta de comunitats autònomes per analitzar després, i per separat, l'evolució de les migracions de Catalunya amb l'estranger.

---

<sup>2</sup> Fins el 2003, els residents de nacionalitat estrangera podien fer servir diferents documents d'identificació per inscriure's al padró. A partir de 2003 es limita el nombre d'aquests documents i es sol·licita el número de la targeta de residència en vigor i en el seu defecte, el del passaport en vigor. A més els estrangers no comunitaris que no tinguin autorització de residència permanent a Espanya, si no renoven la seva inscripció transcorreguts dos anys, són donats de baixa del padró automàticament. Amb aquestes mesures es pretén reduir la sobreestimació en el padró dels saldos migratoris però és possible també que siguin mesures massa restrictives i que comportin ara, al contrari, una subestimació del flux d'immigrants, com han denunciat el darrer any les administracions d'algunes comunitats autònomes.

### **2.2.2 Evolució i perspectives del saldo migratori de Catalunya amb altres comunitats autònomes**

En els darrers anys del segle XX, i a diferència de moltes dècades anteriors, els saldos migratoris de Catalunya amb la resta d'Espanya han estat molt reduïts i en la major part dels anys, negatius (veure Taula 3). En els primers cinc anys del segle XXI, la magnitud del saldo migratori no ha canviat gaire però s'observa en canvi un clar augment en els fluxos d'entrades i de sortides, fet que probablement sigui una conseqüència també de la creixent immigració en el conjunt de l'Estat espanyol i dels desplaçaments de gran part dels immigrants dintre de la península. En qualsevol cas, el saldo migratori de Catalunya amb la resta de comunitats autònomes s'ha mantingut aquests cinc anys, com en els anteriors, per sota de 10.000 persones l'any i és de signe negatiu o emigratori com en la major part d'anys anteriors.

Les projeccions d'IDESCAT dibuixen dos possibles escenaris d'evolució dels fluxos migratoris entre Catalunya i les altres Comunitats Autònomes. En aquests escenaris els saldos són de signe oposat però de la mateixa magnitud (10.000 persones l'any) i es mantenen constants des de 2003 i durant tot el període que dura la projecció. En el primer escenari el saldo és de signe emigratori i és el resultat d'un flux d'entrades i de sortides reduït, que dibuixa una situació semblant a la dels anys 1990 (amb 20.000 entrades i 30.000 sortides anuals). En el segon escenari les entrades previstes es multipliquen per més de 3 i són una mica superiors només a les del 2004 o 2005, i les sortides de Catalunya són també més altes. Aquest segon escenari sembla més adequat en una situació en que les migracions internacionals són elevades, com les actuals o com les que es preveuen en els anys immediatament propers, perquè en aquest cas la mobilitat d'estrangers activarà també els moviments entre comunitats autònomes. L'altra característica d'aquest segon escenari és que dibuixa un saldo positiu, cosa que significa que la immigració procedent de l'estranger arribada a altres comunitats autònomes es distribuiria després per la península a favor de Catalunya, i que per tant Catalunya serà un posterior destí per una part d'aquests immigrants. Per tal de fer les estimacions que s'utilitzen a l'estudi AMEEC, s'adopta doncs aquest segon escenari, que s'adequa millor que el primer a una situació d'intensos moviments migratoris internacionals.

### **2.2.3 Evolució i perspectives del saldo migratori anual de Catalunya amb l'estranger**

Degut a que les estimacions de l'evolució del saldo migratori amb l'estranger són molt defectuoses, per establir les projeccions demogràfiques de Catalunya l'IDESCAT va partir de tres valors hipotètics d'aquest saldo migratori durant l'any 2003 (veure Taula 4). Aquests tres valors es basaven en les diferents estimacions disponibles per l'any 2002. El valor més baix d'aquest saldo (de vora 50.000 persones l'any) s'aproximava al registrat per la font més restrictiva que proporciona el Ministeri de l'Interior a partir dels permisos de residència concedits a estrangers. Segons aquesta font el nombre de permisos de residència s'havia incrementat durant l'any 2002 en prop de 50.000 (veure

Taula 5). El valor hipotètic més alt que proposava IDESCAT (de vora 169.000 persones l'any) s'apropava a la variació de la xifra de la població estrangera registrada en el padró continu durant l'any 2002 i el valor mitjà del creixement que reflectien les extrapolacions censals que elabora l'INE, més una correcció a l'alça de les dades de EVR i que donaven un saldo migratori amb l'estranger l'any 2002 de 111.000 persones. Aquest valor mitjà és el que IDESCAT considerava més fiable i proper al saldo migratori real de Catalunya amb l'estranger durant l'any 2002. Cal fer notar que correspon a una mitjana aritmètica del altres dos valors.

En els tres escenaris establerts per IDESCAT (veure Taula 4) es preveu un descens progressiu del saldo migratori amb l'estranger a partir de l'any 2003 i fins el 2015. A partir d'aquest darrer any es projecta un saldo migratori constant en els tres escenaris de vora 10.000, 32.000 i 51.000 persones respectivament. Es pressuposa, per tant, que l'elevat saldo immigratori de Catalunya dels primers anys del segle XXI és un fenomen conjuntural, i que aquest saldo es reduirà en els primers anys de la projecció. Aquesta reducció es deurà en gran part al fort creixement de l'estoc de població estrangera que ha conegut Catalunya en molts poc anys i el conseqüent increment en el nombre de retorns als països d'origen i de sortides com a resultat de la redistribució de molta de la immigració espanyola dels darrers anys cap a altres països europeus.

La Taula 4 indica les tres projeccions del saldo migratori amb l'estranger dels anys 2003 a 2015 establertes l'any 2002 per IDESCAT. Si les comparem amb les dades observades en diferents fonts els anys 2003-2005, veiem que ni les Estadístiques de Variacions Residencials (Taula 4) ni les sèries dels permisos de residència (Taula 5) mostren un alentiment del saldo migratori a partir del 2003, sinó més aviat el contrari. És clar, però, que aquestes estadístiques estan molt influïdes pel retard del registre de les migracions i la concentració d'aquest registre en períodes en què, com en el 2005, hi ha hagut una ampliació i obertura dels processos de regularització. La tercera sèrie, la de població estrangera empadronada (Taula 5) registra un augment menor l'any 2005 que en els dos anys anteriors, però això és degut en gran part al fet que durant aquest any s'han aplicat mecanismes nous per tal de depurar les xifres d'immigrants i d'emigrants i per tal de reduir la sobreestimació de la població estrangera (veure nota 1). Vistes les incerteses s'ha optat per la hipòtesi mitjana que parteix d'una estimació més creïble del valor del saldo migratori i que és també la hipòtesi preferida per IDESCAT.

A les projeccions de l'INE, de les que només s'han publicat les hipòtesis del saldo migratori amb l'estranger per al conjunt d'Espanya, aquest saldo es va estimar per l'any 2003 en vora 600.000 persones. Els dos escenaris que es contemplen preveuen que aquest saldo es reduirà fins l'any 2010, data a partir de la qual es manté constant. En el primer escenari es redueix de 600.000 a 300.000 persones l'any i en el segon de 600.000 a 100.000 persones. L'INE, per tant, preveu també una reducció del saldo migratori exterior d'entre el 50% i el 83% en els propers anys. L'IDESCAT defineix escenaris d'evolució menys diferenciats, que en tots els casos preveuen una reducció d'entre el 80 i el 90%

del saldo migratori. Les hipòtesis d'IDESCAT es basen en previsions econòmiques per a Catalunya favorables per als propers anys immediats. Es basen també en què la proporció de població estrangera encara és reduïda comparada amb altres regions europees i que per tant és previsible que aquesta proporció augmenti, però que a mesura que passin els anys també augmentin, i de forma molt significativa, les sortides a l'estranger, sobretot a Europa, i els retorns als països d'origen. La hipòtesi de que el saldo migratori es mantingui de signe positiu però que decreixi la seva magnitud és raonable però les variacions entre escenaris reflecteixen, no obstant, com hem vist, les diferents estimacions del saldo migratori actual i les grans incerteses que tenim actualment sobre els valors dels fluxos migratoris. Aquestes incerteses es traslladen inevitablement als escenaris de les projeccions i en particular a les xifres del saldo migratori, però en tots aquest escenaris recordem que el saldo migratori de Catalunya amb l'estranger té un punt d'inflexió immediat i es redueix respecte al dels primers anys del segle XXI. Mentre no disposem de dades millors serà difícil precisar amb exactitud quan es produirà aquest punt d'inflexió, si no és que ja s'ha produït.

### **2.3. L'evolució de la població i la seva distribució per edats en el període 1990-2015**

En el moment actual, les xifres de la població resident a Catalunya són més confuses que fa uns anys i les diferències entre les estimacions estadístiques i les oficials són considerables. Les primeres estimacions s'estableixen a partir dels censos, les estadístiques de moviment natural i les estimacions del moviment migratori, mentre que les xifres oficials de població s'estableixen des de 1996 a partir del padró continu. Com es pot veure a la Taula 6 (a l'annex), les xifres oficials són més elevades que les estadístiques i les diferències entre elles van augmentar entre l'any 1998 i el 2004 de 60.000 a 194.000 persones. La causa d'aquesta diferència, com hem vist, és la sobreestimació sistemàtica en el padró continu de la població estrangera. Durant l'any 2005, la depuració del padró ha reduït la diferència entre les dues fonts, però la xifra de població del padró és encara un 2% superior a la xifra que resulta de l'extrapolació del cens. Aquesta darrera xifra és actualment més fiable i és per això que IDESCAT va establir les seves projeccions sobre la base de la població projectada del cens, concretament amb data del 31 de desembre de 2002, que com es pot veure a la Taula 6 correspon a 6.529.000 persones, inferior en 175.000 persones a la registrada en aquella data al padró continu.

Sobre la base d'aquesta població i la seva distribució per sexes i edats, es varen construir quatre escenaris d'evolució de la població que resulten de les combinacions de les hipòtesis de fecunditat, mortalitat i migracions presentades anteriorment i que es resumeixen a la Taula I:

**Taula I. Combinacions de les hipòtesis de fecunditat, mortalitat i migracions en els quatre escenaris d'evolució de la població de Catalunya d'IDESCAT**

Escenaris	Fecunditat	Esperança de vida en néixer	Saldo migratori amb altres CA*	Saldo migratori amb l'estranger
<b>Baix o vell</b>	Baixa	<u>Alta</u>	Baix	Baix
<b>Mitjà baix</b>	<u>Mitjana</u>	Baixa	Baix	<u>Mitjà</u>
<b>Mitjà alt</b>	<u>Mitjana</u>	<u>Alta</u>	<u>Alt</u>	<u>Mitjà</u>
<b>Alt o jove</b>	Alta	Baixa	<u>Alt</u>	Alt

\*CA = Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol

**Font:** Elaboració pròpia a partir d'IDESCAT

En aquesta taula s'han subratllat les hipòtesis més plausibles i que s'han escollit per a cadascuna de les quatre variables significatives: la hipòtesi mitjana per l'indicador sintètic de fecunditat, l'alta per a l'esperança de vida, l'alta pel saldo migratori amb Espanya i la mitjana pel saldo migratori amb l'estranger. L'escenari d'IDESCAT que recull aquestes quatre hipòtesis o opcions escollides és l'escenari mitjà-alt i són, per tant, els resultats d'aquest escenari els que es comenten a continuació.

L'escenari mitjà-alt estima una població pel 31 de desembre de 2010 de 7,4 milions d'habitants. Els dos escenaris més pròxims mostren una diferència respecte a aquest de 221.000 habitants menys en el cas de l'escenari mitjà-baix i de 340.000 habitants més en l'escenari alt. De les dues projeccions per Catalunya de l'INE, la que més s'assembla a la projecció d'IDESCAT que s'ha escollit és la de l'escenari 1. La projecció d'IDESCAT situa sempre el nombre d'habitants de Catalunya per sobre de la de l'escenari 1 de l'INE, però la desviació màxima es registraria l'any 2007 amb 69.000 habitants i es reduiria a 60.000 el 2010 i a només un miler el 2015. L'altre escenari de l'INE contempla una reducció molt més gran del saldo migratori en els propers anys i per tant projecta unes dades de població per Catalunya inferiors a les de l'escenari 1 i molt per sota de les de l'escenari mitjà-alt (veure Taula 6).

A l'escenari mitjà-alt d'IDESCAT, les taxes de creixement de més del 2% observades en els anys 2001-2005 disminueixen durant els primers cinc anys de la projecció fins a situar-se vora de l'1% el 2010 i fins el 0,8% el 2015 (veure Taula 6). En total la població de Catalunya augmentaria en 778.000 habitants entre el 2006 i el 2015: 457.000 s'afegirien en els propers 4 anys i 321.000 en els 5 anys següents.

A la Taula 7 es mostra l'evolució dels diferents components del creixement de la població catalana. Veiem que des de 1995 el creixement migratori ha estat superior al creixement natural i ha contribuït de forma decisiva al creixement de la població catalana durant aquests anys. El nivell de les taxes de creixement general d'aquests darrers anys i el pes molt significatiu de la immigració recorden la situació de la dècada de 1960. L'escenari mitjà-alt presenta per als propers anys unes taxes de creixement de la població una mica més baixes que les actuals i més properes a les de la dècada de 1970. Aquestes es reduiran progressivament fins el 2015, situant-se llavors en un valor que estarà encara per sobre dels que es van registrar entre 1981 i 1996. Durant tot el

període de la projecció el creixement migratori s'alenteix, però encara així és sempre superior al creixement natural de la població.

La Taula 8 mostra l'evolució de la distribució per edats que resulta de l'escenari mitjà-alt que s'ha escollit i s'utilitzarà en els càlculs de l'anàlisi integrat de l'estudi AMEEC que es farà al Bloc 10. En aquest escenari, el sector de la població que registra un major creixement tant en termes absoluts com relatius és el de 0 a 15 anys (345.000 efectius més entre 2005 i 2015). En segon lloc creix el grup d'edats de 65 anys i més (239.000 efectius entre 2005 i 2015). Com ja s'ha comentat abans: el creixement en el nombre de naixements des de 1995 que es prolongarà fins els anys 2008-09 és la principal raó del creixement dels efectius dels menors de 16 anys i la millora de l'esperança de vida del increment dels efectius de 65 anys i més. Aquesta ampliació de la base i de la cúspide de la piràmide d'edats, com veurem al Bloc 10, tindrà repercussió en la distribució del consum d'energia entre sectors i contribuirà a incrementar el del sector domèstic.

El grup de 15 a 64 anys és el que creix menys en termes absoluts (214.000 efectius entre 2005 i 2015) i sobretot relatius, ja que és el grup més ampli i nombrós. Aquest grup, a partir de l'any 2006 i durant tot el període de la projecció, registra unes taxes de creixement anuals molt inferiors a les de la població total. En aquest darrer grup es produirà a més un canvi en la distribució interna de la població, perquè l'entrada d'immigrants no es preveu que compensi la reducció d'efectius del grup de 16 a 24 anys causada per l'arribada a aquesta edat de les generacions poc nombroses nascudes en els anys posteriors al *baby boom* (anys 1980 i primers 1990). És per això que es preveuen taxes de creixement negatives al grup de 16 a 24 anys fins l'any 2010, que es traslladaran després al grup de 25 a 44, que també disminuirà significativament entre el 2010 i el 2015, mentre incrementarà significativament durant tot el període la població de 45 a 64 anys.

En resum, de les previsions pels propers 10 anys destaquem un feble creixement de la població en edat activa i un notable envelliment d'aquesta població degut a la progressiva reducció dels efectius de 16 a 44 anys. El pes relatiu de la població infantil i de la població vella en el conjunt de la població catalana augmentaran, fet que significa també que augmentarà la relació de dependència (població en edat inactiva respecte a la població en edat activa). L'evolució de l'estructura per edats no afavorirà per tant el creixement de la població activa durant els propers 10 anys. Els canvis en els comportaments de la població i en particular els canvis en el grau d'incorporació de les generacions a l'activitat econòmica i en les edats d'entrada i sortida de l'activitat poden alterar, no obstant, les expectatives generades per la previsió demogràfica. A continuació analitzarem les tendències de les taxes d'activitat per edats de les poblacions masculina i femenina, i estimarem el seu impacte sobre l'evolució i el creixement de la població activa.

### 3. La població activa i la població ocupada a Catalunya per sectors d'activitat

---

#### 3.1. L'evolució de les taxes d'activitat per sexes i edats

A la Taula 9 es presenten les taxes d'activitat per edats de la població masculina i femenina de Catalunya segons dades censals i de l'Enquesta de Població Activa (EPA), que en aquest darrer cas s'estimen per una mostra de la població i per grups d'edats més amplis. Els resultats anuals de l'EPA dels anys 2001 a 2005, completen amb informació més recent les dades més detallades per edats dels censos de 1991 i 2001. A la Taula 9 bis es recullen els resultats del IV trimestre de l'enquesta dels anys 1991 a 2005 amb els que es pot fer un seguiment de les taxes d'activitat dels més joves perquè a partir dels 25 anys els grups d'edats són tan amplis que fan que els resultats siguin de difícil interpretació.

Juntament amb els valors de les taxes observats fins l'any 2005, es presenten els tres escenaris, o nivells de les taxes, d'IDESCAT projectats per als homes i les dones a l'horitzó 2020. Observem que les taxes del 2005 es troben en el cas dels homes sempre entre els valors de l'escenari mitjà i de l'escenari alt. Les de les dones generalment també, excepte en el cas de les dones més velles que s'apropen més a les de l'escenari baix d'activitat. El propòsit per a l'estudi AMEEC és escollir un d'aquest escenaris i evolucions i per això l'anàlisi de les taxes d'activitat del període 1990-2005 és determinant en aquesta elecció. Aquesta anàlisi es farà distingint la població masculina de la femenina, i els tres grans grups d'edats següents: 16-24, 25-54 i 55-64 anys. No es farà referència als actius de més edat perquè no es van considerar a les previsions d'IDESCAT.

Les taxes d'activitat de 16 a 24 anys reflecteixen sobretot els canvis en el procés d'escolarització. Aquests canvis han estat molt importants durant la segona meitat del segle XX i les taxes d'activitat a aquestes edats han disminuït a mesura que es retardava l'edat mitjana de finalització dels estudis de les generacions. Aquest procés de retard de l'edat d'entrada en activitat s'ha interromput no obstant a mitjans dels anys 1990, coincidint amb l'arribada a l'edat activa de les generacions nascudes després del *baby boom*. Aquestes generacions més buides i amb menys efectius semblen no prolongar més els seus estudis o, el que potser és més probable, els combinen més sovint amb alguna activitat econòmica. L'augment de la immigració del anys noranta també pot haver contribuït a la interrupció d'aquest procés i al manteniment de les taxes d'activitat d'aquest grup d'edat degut a que els immigrants tendeixen a tenir taxes d'activitat més elevades i en particular els immigrants de 16 a 24 anys. Les taxes d'aquests grups d'edat del 2005 s'apropen en el cas de les dones a les de l'escenari mitjà i les dels homes a les de l'escenari alt. La previsió de fluxos d'immigració encara elevats en els propers 10 anys, d'un relatiu estancament respecte als anys anteriors en les taxes d'escolarització i d'un increment de l'activitat econòmica a temps parcial d'aquests grups d'edat

ens allunyen de l'escenari baix d'activitat i ens decanten pels escenaris mitjà i l'alt.

L'evolució de les taxes d'activitat de 25 a 54 anys durant la segona meitat del segle XX ha estat molt diferent en els homes i en les dones. Les taxes dels homes van disminuir al llarg d'aquest període i els censos de 1990 i 2001 mostren encara aquesta tendència. No obstant, des del 2001 aquestes taxes es mantenen força estables en nivells inferiors però molt propers als de l'escenari alt d'IDESCAT. En canvi, les taxes d'activitat femenines de 25 a 54 anys van augmentar molt durant la segona meitat del segle XX i van contrarestar el descens de les masculines. De 2001 a 2005 la taxa d'activitat de les dones de 25 a 34 anys es manté vora el 80%, inferior a la dels homes d'aquesta edat. La previsió de l'escenari mitjà d'una taxa també del 80% per l'any 2020 és molt conservadora, ja que suposaria que les diferències entre homes i dones d'aquestes edats quasi no es modificarien en els propers quinze anys. Sembla més raonable, en canvi, pensar que els comportaments dels homes i les dones en relació a l'activitat continuaran aproximant-se i per això s'ha optat per les taxes de 25 a 34 anys que dibuixa l'escenari alt. Un argument a favor d'aquesta opció és que les taxes d'escolarització femenines de les generacions més joves presenten valors elevats i aquesta inversió en educació és una variable que fa preveure un increment en el grau d'incorporació de les dones al mercat de treball.

Les taxes d'activitat femenines de 35 a 54 anys que, com veiem a la Taula 9, van augmentar molt significativament en els anys 1990, han continuat augmentant entre el 2001 i 2005. La raó principal és que en aquestes edats són reemplaçades generacions que es van incorporar molt poc a l'activitat per generacions més joves que s'han incorporat en un grau creixent i a més, a diferència de les anteriors, han abandonat cada cop menys la vida activa per causa de la maternitat. No és estrany, per tant, que les taxes d'activitat femenines de 35 a 54 anys augmentin i que mentre siguin inferiors a les de dones més joves sigui previsible que continuïn augmentant. Tant l'escenari mitjà com l'escenari alt suposen un augment d'aquestes taxes en els propers anys. En el primer, l'augment és força prudent, mentre que l'escenari alt suposa una aproximació molt significativa dels nivells d'activitat femenins i masculins d'aquestes edats.

Finalment, per als majors de 55 anys només disposem de dades detallades per grups d'edat quinquenals en els censos. Els dos últims, de 1991 i 2001, mostren en el cas dels homes la tendència, també observada en les dècades anteriors, a avançar la sortida de l'activitat i una reducció sistemàtica de l'edat mitjana de jubilació de les generacions. En el cas de les dones, aquesta tendència probablement també es produeix però no es manifesta a les dades perquè les taxes d'activitat de les dones a aquestes edats són encara molt baixes i els canvis en els seus valors reflecteixen sobretot l'augment en el grau d'incorporació de les generacions femenines a l'activitat. L'escenari mitjà suposa una continuïtat en aquesta tendència de reducció de l'edat mitjana de jubilació, mentre que l'escenari alt suposa una inversió d'aquesta tendència. Contemplar aquesta segona possibilitat sembla més raonable perquè cal



esperar que els canvis en l'estructura per edats, els nivells de formació i l'estructura professional de la població activa en els propers anys impulsin canvis institucionals i en els compromisos intergeneracionals. Les generacions més joves amb esperances de vida més elevades, millors condicions de salut a les edats avançades, que han gaudit de períodes de formació més prolongats i han realitzat activitats professionals amb menys inconvenients per la seva salut és d'esperar que prolonguin a les edats avançades la seva vida activa més del que ho han fet les generacions precedents. En definitiva, aquests canvis de fons que comporta el procés d'envelliment de la població i els canvis en les relacions de dependència entre les generacions condueixen a augmentar l'edat de la jubilació de sectors cada cop més significatius de la població.

En definitiva s'ha descartat en tots els casos l'escenari baix d'activitat d'IDESCAT i s'ha optat finalment per l'alt. Aquest escenari combinaria unes taxes d'activitat femenines més altes que les actuals i més properes a les dels homes. Els canvis més apreciables s'observarien en les taxes d'activitat de la població de 45 anys i més, on a banda d'una major incorporació de les dones es produiria una prolongació de la vida activa i un retard, per tant, en l'edat mitjana de jubilació. A continuació es combina aquest escenari alt d'evolució de l'activitat amb la projecció de la població per edats d'IDESCAT que s'ha escollit (i que correspon a l'escenari mitjà-alt). D'aquesta combinació (veure Taula 10) resultarà l'evolució prevista de la població activa per edats en els propers anys.

### **3.2. L'evolució de la població activa i la població ocupada**

Com veiem a les taules 10 i 11, la població activa catalana va créixer en 500.000 persones de 1990 al 2001 i en vora 500.000 més entre aquest darrer any i 2005. D'aquest milió nou d'actius, 600.000 eren dones i 400.000 homes. La població ocupada ha crescut encara més al llarg d'aquests quinze anys, en 1,1 milió de persones, gràcies a que a l'increment molt substancial de la població activa s'ha afegit també, a partir de 1994, el descens de les taxes d'atur. Des de 2003, la taxa d'ocupació es situa per sobre del 90%, molt allunyada per tant dels valors inferiors a 80% de mitjans dels anys 1990.

La previsió pels propers anys de la població per edats assenyala un increment cada cop menor de la població total, que en qualsevol cas és sempre superior al de la població de 16 a 64 anys. Aquest grup perd pes relatiu en el conjunt de la població i a més mostra una clara tendència a l'envelliment. Aquest procés d'alentiment del creixement i d'envelliment de la població en edat activa es veurà en bona part contrarestat pel creixement de les taxes d'activitat de les dones a totes les edats, però sobretot de les majors de 45 anys que actualment tenen encara taxes relativament baixes. També s'ha previst un lleuger augment de les taxes d'activitat dels homes, que seria una mica més gran a partir dels 55 anys i trencaria la tendència observada durant les darreres dècades.

Si observem el resultat de combinar la projecció demogràfica a l'evolució prevista de les taxes d'activitat observem que el creixement de la població activa de 16 a 64 anys entre 2006 i 2015 s'estima més lent que el dels anys

anteriors: 359.000 actius s'afegirien entre 2006 i 2015. L'increment es produirà sobretot en els propers quatre anys, en els quals la població activa catalana passarà de 3,6 milions a 3,9 milions el 2010. De 2010 a 2015 el creixement serà menor i la població activa en aquesta darrera data s'aproparà als 4 milions de persones. El creixement del nombre d'actius a partir del 2006 es concentra quasi exclusivament en el grup de 45 a 64 anys. Aquest és el grup d'edat que creix més en efectius de població i en el que es preveu, sobretot en el cas de les dones, un major augment de les taxes d'activitat.

El creixement de la població ocupada dependrà de l'evolució de les taxes d'atur. Les dificultats de preveure l'evolució d'aquesta variable són considerables. No obstant, per coherència amb el conjunt de la previsió demogràfica que preveu un flux immigratori encara important pels propers anys i un envelliment significatiu de la població activa, sembla raonable utilitzar una taxa d'atur relativament baixa, com per exemple la mitjana dels dos darrers anys: un 8%. La raó per la qual el procés d'envelliment, si les altres variables no canvien, tendeix a reduir la taxa global d'atur és perquè les taxes d'atur varien molt per edats i són molt superiors entre els joves.

Suposant una taxa d'ocupació constant fins l'any 2010 del 92%, veiem a la Taula 11 que la població ocupada a Catalunya seria el 2010 de 3,6 milions de persones, 226.000 persones més que la població ocupada registrada en el quart trimestre de l'any 2005. De mantenir-se aquesta taxa el creixement seria de vora 100.000 persones entre 2010 i 2015.

### **3.3. La distribució de la població ocupada per sectors d'activitat**

El creixement de la població ocupada a Catalunya, que com hem vist ha estat de 1,1 milió de persones, entre 1990 i 2005, s'ha produït fonamentalment en el sector serveis (veure Taula 12 i 12bis). Aquest sector ha incrementat els efectius en 940.000 persones i quasi ha doblat així els efectius de 1990. Les restants 160.000 persones que han incrementat la població ocupada en aquests 15 anys s'han sumat al sector de la construcció. El sector primari i la indústria mantenen aproximadament el mateix nombre d'ocupats el 2005 que el 1990.

Les dades que es publiquen en els resultats anuals de l'EPA a partir del 2001 i en els resultats trimestrals a partir del 2005 (veure taules 12 i 12bis) donen dades més detallades per sectors. En els cinc darrers anys, una cinquena part dels ocupats a Catalunya treballava en el sector del comerç i la hostaleria, una proporció molt similar ja a la que representa actualment el conjunt de treballadors del sector industrial que decreix des del 2001. El tercer sector en nivell d'ocupació, amb un 17% del total d'ocupats és l'administració pública, educació, sanitat i serveis socials. Aquest tercer sector és el que mostra una tendència més clarament ascendent en els darrers cinc anys juntament amb el sector d'altres serveis, on ocupen un espai important les activitats de les llars i el sector d'intermediació financera, activitats immobiliàries i serveis empresarials que representen el 12% del total de la població ocupada.

El creixement de la població en els propers anys, sobretot dels grups d'edat joves i vells, i l'augment de la relació de dependència (inactius/actius) fan pensar que els sectors de sanitat, educació, serveis socials i treball domèstic, que en tots els casos són sectors molt intensius en treball, continuïn augmentant en els propers 10 anys el nombre d'ocupats. Per la previsió d'evolució dels altres sectors farem el supòsit d'estabilitat respecte als darrers cinc anys, excepte en el sector industrial, on s'observa un declivi en el conjunt d'ocupats i en els tres subsectors que s'especifiquen, i excepte també el sector d'intermediació financera, activitats immobiliàries i serveis empresarials, que registra un lleuger augment.

En definitiva, a partir de les proporcions d'ocupats en els diferents subsectors previstes en la Taula 12bis hem estimat la distribució de la població ocupada per aquests subsectors de la Taula 12. Als sectors: primari (1), construcció (5), comerç i hostaleria (6) i transport-emmagatzematge-comunicacions (7) s'ha aplicat la proporció d'ocupats mitjana dels darrers cinc anys. Als subsectors: industrials (2, 3 i 4) s'ha aplicat una variació negativa similar a la mitjana dels darrers cinc anys. Finalment als sectors: intermediació financera-activitats immobiliàries i serveis empresarials (8), administració pública-educació-sanitat-serveis socials (9) i altres serveis-activitats de les llars (10) s'ha aplicat una variació positiva similar a la mitjana dels darrers cinc anys.



## 4. Conclusions

---

Com a principals conclusions de l'anàlisi fet en aquest bloc podem dir, en primer lloc, que el creixement migratori continuarà sent el component principal del creixement de la població catalana en els propers 10 anys, però es preveu que el saldo migratori s'alenteixi com a conseqüència sobretot d'un augment de les xifres dels retorns als llocs d'origen i les sortides cap a d'altres països europeus, que actualment són encara molt baixes.

D'altra banda, es preveu un creixement de la població catalana de vora 500.000 persones entre 2005 i 2010 i de 300.000 entre 2010 i 2015. Aquest creixement es produirà fonamentalment en els grups d'edat més joves, menors de 16 anys, i en els majors de 64 anys (que augmenten molt la seva esperança de vida en edat avançada), augmentant, per tant, la relació de dependència. El grup d'edat intermedi, de 16 a 64 anys, creixerà a un ritme més lent i en un total de 224.000 persones entre 2005 i 2015. En aquest grup es registrarà a més un notable procés d'envelliment: la població de 45 a 64 guanyarà pes en termes relatius respecte a la de 15-44 anys. La raó del feble creixement i envelliment de la població en edat activa es deu a l'arribada en aquest grup d'edat de les generacions nascudes en els anys 1980 i 1990, molt poc nombroses i que en canvi arriben després d'unes generacions molt nombroses, filles del *baby boom*, que estan fent engreixar, i ho continuaran fent en els propers anys, el tram d'edat de 45 a 64 anys. Aquest envelliment no es veurà compensat per la immigració.

L'esperat creixement de les taxes d'activitat, sobretot de les dones majors de 45 anys, però també dels homes majors de 55 anys, assegurarà un creixement de la població activa superior al de la població de 16-64 anys. La població activa del 2015 es preveu que superi així en 360.000 persones la del 2005.

Si es mantenen les taxes d'ocupació observades en els dos darrers anys (al voltant del 92%), la població ocupada creixerà en un total de 280.000 persones entre 2005 i 2015. La previsió és que aquest creixement es produeixi sobretot en els subsectors dels serveis associats al creixement de la demanda de la població jove i vella que s'ha previst que incrementarà el seu pes relatiu en el conjunt de la població. Aquests sectors (administració pública-educació-salut-serveis socials i activitats de les llars) són molt intensius en treball i es preveu que ocupin vora d'una cinquena part dels ocupats el 2005. Una proporció molt semblant a la que ja ocupen actualment el comerç i l'hostaleria.



## Referències

---

Centre d'Estudis Demogràfics (2006) Anàlisi i projecció de la fecunditat a Catalunya (document de treball, 62 pp.). Octubre 2006.

Institut d'Estadística de Catalunya (2004) Projeccions de població de Catalunya (base 2002). Principals resultats en els horitzons 2006, 2015 i 2030. Barcelona: Idescat. Desembre 2004.

Institut d'Estadística de Catalunya (2005) Projeccions de població activa de Catalunya 2015-2030 (base 1999). Revisió de resultats. Barcelona: Idescat. Juny 2005.

Instituto Nacional de Estadística (2005): Proyecciones de población calculadas a partir del censo de población de 2001. Madrid: INE.

## Glossari

---

### **Esperança de vida en néixer**

És el nombre d'anys que viuria de mitjana una persona d'una generació sotmesa a les condicions (o nivells) de mortalitat de l'any indicat. L'esperança de vida als 60 anys és el nombre mig d'anys que viuria a partir del 60 aniversari en aquelles mateixes condicions.

### **Índex sintètic de fecunditat**

(o indicador conjuntural de la fecunditat o també suma de les taxes de fecunditat)

És el nombre mig de fills que tindria una generació de dones a la fi de la seva vida fèrtil, en absència de mortalitat i que estigués sotmesa a les condicions de fecunditat d'un any o període determinat.

### **Taxa bruta de mortalitat**

És la freqüència anual de defuncions en una població (normalment s'expressa en tant per mil).

### **Taxa bruta de natalitat**

És la freqüència anual de naixements en una població (normalment s'expressa en tant per mil).

## Índex de termes

---

esperança de vida, 1, 10, 11, 17, 18, 26, 29, 31  
 fecunditat, 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 17, 28, 29, 30  
 migracions, 1, 2, 5, 6, 7, 12, 13, 14, 15, 17  
 mortalitat, 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 17, 29, 30, 31

natalitat, 9, 11, 12, 29  
 població activa, 2, 3, 5, 7, 8, 18, 20, 22, 23, 26, 28, 42  
 saldo migratori, 2, 7, 12, 14, 15, 16, 17, 26, 33, 37  
 taxa d'activitat, 21  
 taxa d'ocupació, 22, 23



## Annex. Taules Bloc 6

**Taula 1: Índex sintètic de fecunditat (1), edat mitjana a la maternitat i edat mitjana al naixement del primer fill, Catalunya 1975-2004 i diferents projeccions de l'ISF fins l' any 2015**

Anys	Índex Sintètic de Fecunditat (nombre mig de fills per dona)	Edat mitjana a la maternitat (en anys i dècimes d'any)	Edat mitjana al naixement del primer fill (en anys i dècimes d'any)
1975	2,91	28,2	25,1
1980	1,96	27,8	25,3
1985	1,49	28,4	26,4
1990	1,24	29,1	27,4
1991	1,22	29,3	27,8
1992	1,23	29,5	28,1
1993	1,19	29,8	28,4
1994	1,16	30,0	28,7
1995	1,14	30,3	29,0
1996	1,15	30,5	29,0
1997	1,19	30,7	29,3
1998	1,18	30,8	29,5
1999	1,23	30,9	29,6
2000	1,31	30,9	29,6
2001	1,32	30,9	29,5
2002	1,33	30,9	29,5
2003	1,38	30,9	29,5
2004	1,41	30,8	29,5
2005	1,46		

### Projeccions de l'Índex Sintètic de Fecunditat realitzades per IDESCAT i CED

Anys	IDESCAT (any 2002):	CED (any 2006)
2003	1,32 - 1,38 - 1,44	
2004	1,35 - 1,45 - 1,54	
2005	1,37 - 1,52 - 1,64	1,45 - 1,45 - 1,45
2006	1,39 - 1,57 - 1,69	1,46 - 1,46 - 1,46
2007	1,41 - 1,62 - 1,73	1,46 - 1,47 - 1,47
2008	1,42 - 1,65 - 1,77	1,47 - 1,47 - 1,48
2009	1,43 - 1,67 - 1,80	1,48 - 1,48 - 1,49
2010	1,43 - 1,69 - 1,83	1,48 - 1,49 - 1,51
2015	1,45 - 1,75 - 1,93	1,49 - 1,51 - 1,56

Nota: (1) L'índex sintètic de fecunditat (o indicador conjuntural de la fecunditat o també suma de les taxes de fecunditat) és el nombre mig de fills que tindria en absència de mortalitat una generació de dones a la fi de la seva vida fèrtil que estigués sotmesa a les condicions de fecunditat d'un any determinat, l'indicat a la taula.

**Font:** Idescat, 2006:49 i edat mitjana naixement primer fill CED, 2006

**Taula 2: Esperança de vida en néixer i als 60 anys de la població masculina, femenina i total (1) (en anys i dècimes d'any). Catalunya 1975-2004 i projeccions fins 2015**

Anys	Esperança de vida en néixer de la població			Esperança de vida als 60 anys de la població		
	Masculina	Femenina	Total	Masculina	Femenina	Total
1975	71,4	76,7	74,3			
1991	73,9	80,9	77,4	19,4	23,8	-
1992	74,0	81,4	77,7	19,7	24,2	22,1
1993	74,3	81,6	-	19,7	24,3	-
1994	74,8	82,0	78,4	20,1	24,7	22,6
1995	74,8	82,2	78,5	20,1	24,7	22,6
1996	75,2	82,4	78,8	20,3	25,0	22,8
1997	75,8	82,4	79,1	20,3	24,8	22,7
1998	76,0	82,6	79,3	20,4	24,9	22,8
1999	75,7	82,6	79,2	20,3	24,9	22,7
2000	76,5	83,2	79,9	20,9	25,4	23,3
2001	76,8	83,4	80,1	21,0	25,6	23,4
2002	76,9	83,4	80,2	20,9	25,5	23,3
2003	76,9	83,3	80,1	20,9	25,4	23,3
2004	77,4	84,0	80,8	21,3	26,0	23,8

**Projeccions IDESCAT (any 2002), esperança de vida en néixer:**

	Masculina	Femenina
2003	76,5 – 77,3	83,1 - 83,9
2004	76,6 – 77,6	83,2 - 84,1
2005	76,7 – 77,9	83,2 - 84,4
2006	76,7 – 78,2	83,3 - 84,6
2007	76,8 – 78,4	83,3 - 84,8
2008	76,9 – 78,7	83,4 - 85,0
2009	76,9 – 78,9	83,4 - 85,2
2010	77,0 – 79,2	83,5 - 85,4
2015	77,3 – 80,7	83,7 - 86,2

Nota: (1) L'esperança de vida en néixer es el nombre d'anys que viuria en mitjana una persona d'una generació sotmesa a les condicions (o nivells) de mortalitat de l'any indicat. L'esperança de vida als 60 anys es el nombre mig d'anys que viuria a partir del 60 aniversari en aquelles mateixes condicions.

**Font:** Idescat

**Taula 3: Moviment migratori de Catalunya amb la resta d'Espanya 1990-2005 i projeccions fins l'any 2015**

Anys	Immigrants	Emigrants	Immigrants - Emigrants
1993	21405	27621	-6216
1995	23055	26523	-3468
1996			-1136
1997	21227	24513	-3286
1998	24533	27429	-2896
1999	26863	28600	-1737
2000	30251	29331	920
2001	31128	29670	1458
2002	43915	42366	1549
2003	49912	48895	1017
2004	52617	55605	-2988
2005	51433	61209	-9776

**Font:** Estadístiques de Variacions Residencials

**Hipòtesis de les projeccions d'IDESCAT**

	Immigrants	Emigrants	Saldo: Immigrants-Emigrants
Fluxes anuals constants, pel període 2003-2015	Baixa: 20.000 Alta: 65.000	Baixa: 30.000 Alta: 55.000	Baixa: -10.000 Alta: 10.000

**Taula 4: Moviment migratori de Catalunya amb l'estranger segons les EVR de 1990-2005 i projeccions fins 2015**

Anys	Residents donats d'alta durant l'any procedents de l'estranger	Residents donats de baixa durant l'any amb destí a l'estranger	Diferència altes i baixes EVR (1)
1993	5.693		
1994	5.361		
1995	7.269		
1996	6.509		
1997	11.032		
1998	15.631		
1999	16.505		
2000	33.933		
2001	46.320		
2002	60.939	5.935	55.004
2003	59.880	4.805	55.075
2004(1)	154.131	21.258	132.873
2005	162.936	26.630	136.306

Nota: (1) Des de l'any 2004 s'inclouen a les EVR "les altes per omisió" i "les baixes per inclusió indeguda d'estrangers" obtingudes a partir del padró d'habitant que no van indicar al registrar-se el país de procedència o el país de destí.

**Fonts:** Estadístiques Variacions Residencials: INE

**Hipòtesis de saldo migratori en les projeccions d'IDESCAT (any 2002)**

Anys	baixa	mitjana	alta
2003	49.600	111.200	168.800
2004	43.700	102.100	153.800
2005	35.700	90.700	137.300
2006	29.800	78.300	118.000
2007	24.800	63.900	102.100
2008	19.800	50.000	89.200
2009	15.800	40.600	78.800
2010	11.900	35.100	66.400
2011	10.900	32.600	59.400
2012	9.900	31.600	55.400
2013	9.900	31.600	51.800
2014	9.900	31.600	50.800
2015	9.900	31.500	50.800

**Taula 5: Evolució de la població de nacionalitat estrangera resident a Catalunya segons diferents fonts, 1991-2005**

Anys	Padró Continu		Censos	Permisos de residència (1)	
	Residents Estrangers (1)	Variació anual residents estrangers, any t - any (t-1) (2)	Residents estrangers	Vigents a 31 desembre de cada any	Variació anual permisos vigents, any t - any (t-1)
31.12.1990				65990	
1. 3.1991			60659		
31.12.1991				60800	-5190
31.12.1992				72291	11491
31.12.1993				76244	3953
31.12.1994				83296	7052
31.12.1995				106809	23513
1. 5.1996	97789				
31.12.1996				114264	7455
31.12.1997				124550	10286
31.12.1998	121361			148803	24253
31.12.1999	181590	60229		183736	34933
31.12.2000	257320	75730		214996	31260
1.11.2001			310307		
31.12.2001	382020	124700		280167	65171
31.12.2002	543008	160988		328461	48294
31.12.2003	642846	99838		383938	55477
31.12.2004	798904	156058		462046	78108
31.12.2005	866814	67910		603636	141590

Nota: (1) Aquesta sèrie no inclou: la població d'edat inactiva, menors de 16 anys, que viu amb els pares, els estrangers de la CEE amb targeta de residència provisional i temporal ni els asilats. És en part per aquesta raó que la xifra de residents estrangers del cens es superior a la xifra de permisos de residència proporcionada pel Ministeri del Interior.

**Fonts:** Permisos de Residència: INE a partir de dades del Ministeri del Treball i Assumptes Socials.

**Taula 6: Població de Catalunya (en milers) i taxes de creixement acumulatiu anual (en %) 1950-2005 i projeccions fins 2015**

Anys	Població de fet	Població resident (a partir de les estimacions intercensals i postcensals)	Taxa de creixement acumulatiu anual de la població (1) (%)	Població resident (a partir del padró continu)	Diferència: estimació padró continu - estimació cens
31.12.1950	3240,3		1,94		
31.12.1960	3925,8		2,70		
31.12.1970	5122,6		1,50		
1. 3.1981	5958,2		0,26		
1. 3.1991	6113,2	6059,5	0,10		
1. 5.1996		6090,0	0,74		
1.11.2001		6343,1			
31.12.1990		6080,8	0,11		
31.12.1991		6087,3	0,16		
31.12.1992		6096,9	0,06		
31.12.1993		6100,4	0,01		
31.12.1994		6101,0	0,06		
31.12.1995		6104,7	0,09		
31.12.1996		6110,0	0,25		
31.12.1997		6125,3	0,37	6147,6	22,3
31.12.1998		6147,7	0,44	6207,5	59,8
31.12.1999		6174,5	1,28	6262,0	87,5
31.12.2000		6253,3	1,66	6361,4	108,1
31.12.2001		6356,9	2,70	6506,4	149,5
31.12.2002		6528,8	1,88	6704,1	175,3
31.12.2003		6651,6	2,25	6813,3	161,7
31.12.2004		6801,1	2,13	6995,2	194,1
31.12.2005(2)		6946,1		7083,6	137,5
<b>PROJECCIÓ D'IDESCAT ESCENARI MITJÀ ALT</b>					
31.12.2003		6668	2,01		
31.12.2004		6802	1,88		
31.12.2005		6930	1,70		
31.12.2006		7048	1,50		
31.12.2007		7154	1,29		
31.12.2008		7246	1,13		
31.12.2009		7328	1,02		
31.12.2010		7403	0,95		
31.12.2011		7473	0,90		
31.12.2012		7540	0,85		
31.12.2013		7604	0,80		
31.12.2014		7665	0,77		
31.12.2015		7724			

**Taula 6bis: Projeccions de població de Catalunya segons els escenaris d'IDESCAT i de l'INE**

	ESCENARIS D'IDESCAT	ESCENARIS DE L' INE
	baix - mitjà baix- mitjà alt - alt	Escenaris 1 i 2
<b>31.12.2001</b>	6357	6344
<b>31.12.2002</b>	6529	6493 – 6496
<b>31.12.2003</b>	6583 - 6643 – 6668 - 6723	6637 – 6637
<b>31.12.2004</b>	6633 - 6752 - 6802 - 6908	6762 - 6760
<b>31.12.2005</b>	6676 - 6853 – 6930 - 7083	6877 - 6875
<b>31.12.2006</b>	6713 - 6944 – 7048 - 7241	6985 - 6981
<b>31.12.2007</b>	6745 - 7022 – 7154 - 7384	7085 - 7039
<b>31.12.2008</b>	6771 - 7085 – 7246 - 7515	7178 - 7088
<b>31.12.2009</b>	6792 - 7137 – 7328 - 7636	7264 - 7131
<b>31.12.2010</b>	6806 - 7182 – 7403 - 7743	7343 - 7170
<b>31.12.2011</b>	6817 - 7222 – 7473 - 7841	7422 - 7207
<b>31.12.2012</b>	6824 - 7257 – 7540 - 7932	7500 - 7242
<b>31.12.2013</b>	6827 - 7289 – 7604 - 8017	7576 - 7275
<b>31.12.2014</b>	6829 - 7318 – 7665 - 8098	7650 - 7306
<b>31.12.2015</b>	6827 - 7343 – 7724 - 8177	7723 - 7334

Notes: (1) Fins 1991 de la pob. de fet i a partir de 1991 de la pob. resident.

(2) Dades provisionals

**Fonts:** INE: Dades Padró Continu; IDESCAT: Censos, Estimacions intercensals i postcensals i Projeccions

**Taula 7: Sèries anuals de la població, naixements, defuncions i saldo migratori 1990-2005 i previsions fins 2015**

Anys	Població total (a 31 des.) (en milers)	Xifres absolutes				Taxes brutes (per 1.000 habitants)				
		Naixements	Defuncions	Creix. Natural (N-D)	Saldo migratori	Natalitat	Mortalitat	Creixement natural	Creixement migratori	Creixement total
1975		110.336	45616			20,1	8,3	11,8		
1985		64.884	47200			10,8	7,9	2,9		
1990	6.080,8	56.802	52371	4.431		9,4	8,7	0,7		
1991	6.087,3	56.540	52784	3.756	2.744	9,3	8,7	0,6	0,5	1,1
1992	6.096,9	57.615	52327	5.288	4.312	9,5	8,6	0,9	0,7	1,6
1993	6.100,4	56.015	53104	2.911	589	9,2	8,7	0,5	0,1	0,6
1994	6.101,0	54.661	52729	1.932	-1.332	9,0	8,6	0,4	-0,2	0,2
1995	6.104,7	54.221	54213	8	3.692	8,9	8,9	0,0	0,6	0,6
1996	6.110,0	54.858	54036	822	4.478	9,0	8,8	0,2	0,7	0,9
1997	6.125,3	56.907	55282	1.625	13.675	9,3	9,0	0,3	2,2	2,5
1998	6.147,7	56.831	56052	779	21.621	9,3	9,1	0,2	3,5	3,7
1999	6.174,5	59.616	58324	1.292	25.508	9,7	9,5	0,2	4,1	4,3
2000	6.253,3	63.807	55928	7.879	70.921	10,3	9,0	1,3	11,4	12,7
2001	6.356,9	65.081	56437	8.644	94.956	10,3	9,0	1,3	15,1	16,4
2002	6.528,8	68.546	57862	10.684	161.216	10,6	9,0	1,6	25,0	26,6
2003	6.651,6	73.214	60719	12.495	110.305	11,1	9,2	1,9	16,7	18,6
2004	6.801,1	76.968	57716	19.252	130.248	11,4	8,6	2,8	19,4	22,2
2005	6.946,1	79.742	62488	17.254	127.746	11,6	9,1	2,5	18,6	21,1

**Projeccions IDESCAT escenari mitjà-alt**

Anys	Xifres absolutes				Taxes brutes (per 1.000 habitants)				
	Naixements	Defuncions	Creix. Natural (N-D)	Saldo migratori	Natalitat	Mortalitat	Creixement natural	Creixement migratori	Creixement total
2004	79600	56500	23100	111700	11,8	8,4	3,4	16,6	20,0
2005	84400	57400	27000	100200	12,3	8,4	3,9	14,6	18,5
2006	88300	58100	30200	87900	12,6	8,3	4,3	12,6	16,9
2007	91200	58900	32300	73500	12,8	8,3	4,5	10,3	14,8
2008	92100	59600	32500	59800	12,8	8,3	4,5	8,3	12,8
2009	92000	60300	31700	50300	12,6	8,3	4,3	6,9	11,2
2010	91000	61000	30000	44900	12,4	8,3	4,1	6,1	10,2
2011	89200	61300	27900	42400	12,0	8,2	3,8	5,7	9,5
2012	87100	61700	25400	41400	11,6	8,2	3,4	5,5	8,9
2013	84700	62000	22700	41300	11,2	8,2	3,0	5,5	8,5
2014	82400	62400	20000	41300	10,8	8,2	2,6	5,4	8,0
2015	80100	62800	17300	41300	10,4	8,2	2,2	5,4	7,6

**Font:** Estimacions Intercensals i postcensals INE, Naixements i Defuncions Idescat. Saldo migratori i taxes a partir de les dades anteriors.



**Taula 8: Població total distribuïda per grans grups d'edats, 1991-2005 i projeccions fins 2015**

Dates	Població total per grans grups d'edats (en milers d'habitants)						Taxes de creixement acumulatiu anual (en %)						Total
	0-15	16-24	25-44	45-64	16-64	65=<	0-15	16-24	25-44	45-64	16-64	65=<	
1. 3.1991	1181	895	1736	1380	4011	867	-3,7	-0,1	0,9	0,5	0,5	2,6	0,1
1. 5.1996	974	889	1818	1417	4124	992	-0,7	-2,8	2,3	0,8	0,8	2,0	0,7
1.11.2001	935	761	2060	1483	4304	1104	3,6			2,0	1,3	2,1	
	<b>Projeccions Idescat segons l'escenari mitjà-alt</b>						<b>Projeccions Idescat segons l'escenari mitjà alt</b>						
31.12.2005	1085			4677	1167	1167	4,1			1,3	1,2	1,7	
31.12.2006	1129	657	2373	1707	4737	1181	3,9	-2,3	0,8	2,5	1,0	1,4	1,5
31.12.2007	1173	642	2392	1749	4783	1197	3,5	-1,6	0,2	1,9	0,6	2,1	1,3
31.12.2008	1214	632	2396	1783	4811	1222	3,2	-1,4	-0,5	2,1	0,4	2,0	1,1
31.12.2009	1253	623	2385	1821	4829	1246	3,0	-1,1	-0,6	1,8	0,2	2,2	1,0
31.12.2010	1290	616	2370	1853	4838	1274	2,7	-0,5	-1,0	2,1	0,2	1,9	0,9
31.12.2011	1325	613	2347	1891	4850	1298	2,4	0,2	-1,2	1,9	0,2	2,0	0,9
31.12.2012	1357	614	2318	1927	4859	1324	1,9	1,0	-1,3	1,5	0,1	2,5	0,8
31.12.2013	1383	620	2289	1955	4864	1357	1,7	1,3	-1,4	1,8	0,2	2,0	0,8
31.12.2014	1407	628	2256	1991	4874	1384	1,4	1,9	-1,7	2,2	0,3	1,6	0,8
31.12.2015	1427	640	2218	2034	4891	1406							

**Font:** Censos de Població, Padrons i Projeccions Idescat base 2002

**Taula 9: Taxes d'activitat de la població masculina i femenina per grups d'edats (en %), Catalunya 1991- 2005 i projeccions Idescat horitzó 2020**
**Població masculina**

Grups d'edats	Censos		EPA (anual)					Escenaris Idescat, horitzó 2020			Taxa escenari mitjà - taxa observada 2005 (o 2001)	Taxa escenari alt - taxa observada 2005 (o 2001)
	1991	2001	2001	2002	2003	2004	2005	Baix	Mitjà	Alt		
16-19	37	41	38	40	40	36	39	23	33	44	-6	5
20-24	77	73	75	76	77	79	79	60	71	80	-8	1
25-29	94	91	94	95	95	95	94	81	87	93	-4	2
30-34	97	94	94	95	95	95	94	89	93	97	-1	3
35-39	96	94	96	97	97	96	96	91	93	97	-1	3
40-44	96	93	96	97	97	96	96	90	93	97	0	4
45-49	94	92	93	92	94	94	93	88	92	97	0	5
50-54	90	89	93	92	94	94	93	81	89	95	0	6
55-59	81	78	93	92	94	94	93	58	74	86	-4	8
60-64	50	48	29	29	31	30	31	24	39	56	-9	8
65=<	4	4										
<b>Total</b>	<b>70</b>	<b>69</b>	<b>70</b>	<b>71</b>	<b>72</b>	<b>71</b>	<b>72</b>					

**Població femenina**

Grups d'edats	Censos		EPA (anual)					Escenaris Idescat, horitzó 2020			Taxa escenari mitjà - taxa observada 2005 (o 2001)	Taxa escenari alt - taxa observada 2005 (o 2001)
	1991	2001	2001	2002	2003	2004	2005	Baix	Mitjà	Alt		
16-19	34	30	31	26	26	25	27	21	31	42	4	15
20-24	69	66	69	68	65	68	69	58	67	76	-2	7
25-29	74	83	81	80	83	84	81	72	79	87	-4	4
30-34	68	79	81	80	83	84	81	75	81	89	2	10
35-39	57	74	70	70	73	76	76	75	81	88	7	14
40-44	47	71	70	70	73	76	76	73	78	87	7	16
45-49	39	64	53	59	63	65	66	69	76	86	12	22
50-54	33	51	53	59	63	65	66	60	70	81	19	30
55-59	27	38						39	52	66	14	28
60-64	17	20	10	11	12	13	14	12	24	38	4	18
65=<	2	3										
<b>Total</b>	<b>39</b>	<b>48</b>	<b>47</b>	<b>47</b>	<b>49</b>	<b>51</b>	<b>51</b>					

Font: INE i Escenaris: Idescat (base 1999)

**Taula 9bis: Taxes d'activitat de la població masculina i femenina per grups d'edats (en %), Catalunya 1991 - 2005**

Grups d'edats	Població Masculina dades EPA (IV trimestre):														
	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
16-19	37	36	36	34	33	33	33	35	35	36	35	39	38	33	34
20-24	75	72	72	71	69	69	68	70	70	73	77	76	77	78	78
25-54	95	94	94	94	94	95	94	95	94	94	95	95	96	95	95
55=<	33	31	30	27	26	28	28	27	27	29	29	30	31	29	33
Total	70	69	68	67	67	68	68	69	68	69	70	71	72	71	72

  

Grups d'edats	Població Femenina dades EPA (IV trimestre):														
	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
16-19	32	31	35	30	27	28	24	25	33	30	34	23	25	20	33
20-24	69	68	69	71	70	67	66	65	65	69	68	66	65	67	66
25-54	56	56	61	62	63	66	66	66	68	70	69	72	74	76	76
55=<	10	9	9	9	9	9	10	10	10	9	9	11	13	13	14
Total	40	39	42	42	43	44	44	44	46	47	46	48	50	51	52

**Taula 10: Població activa i taxes d'activitat de la població de Catalunya (d'ambdós sexes) per grans grups d'edats, 1991-2005 i projeccions fins l'any 2015**

Edat (en anys): Data	Població activa (en milers)				Taxes d'activitat (en %)			
	16-24	25-44	45-64	16-64	16-24	25-44	45-64	16-64
1.3.1991	497	1371	760	2628	55,5	79,0	55,1	65,5
1.5.1996	423	1509	799	2731	47,6	83,0	56,4	66,2
1.11.2001	432	1748	953	3133	56,8	84,9	64,3	72,8
EPA (IV tri. 2005)	417	2030	1151(1)	3598(2)	58,5	87,2		
<b>Projeccions segons l'escenari mitjà alt de població i alt d'activitat</b>								
31.12.2006	391	2150	1164	3705	59,5	90,6	68,2	78,2
31.12.2007	382	2174	1203	3760	59,5	90,9	68,8	78,6
31.12.2008	377	2185	1237	3799	59,6	91,2	69,4	79,0
31.12.2009	372	2182	1278	3833	59,7	91,5	70,2	79,4
31.12.2010	368	2171	1316	3855	59,8	91,6	71,0	79,7
31.12.2011	368	2155	1358	3880	60,0	91,8	71,8	80,0
31.12.2012	370	2130	1399	3899	60,3	91,9	72,6	80,3
31.12.2013	374	2108	1435	3918	60,4	92,1	73,4	80,5
31.12.2014	381	2080	1477	3938	60,6	92,2	74,2	80,8
31.12.2015	388	2045	1523	3957	60,7	92,2	74,9	80,9

Notes: (1) Població de 45 i més anys (2) Població de 16 anys i més

**Taula 11: Població activa, ocupada i taxes d'ocupació per sexes, Catalunya resultats quart trimestre de l'EPA anys 1990-2006 i projeccions de la població activa i ocupada total 2006-2015**

	Població Activa de 16 anys i més (en milers)			Població ocupada de 16 anys i més (en milers)			Taxes d'ocupació de la pob. activa de 16 anys i més (en %)		
	Homes	Dones	Total.	Homes	Dones	Total.	Homes	Dones	Total.
1990	1624	953	2577	1496	758	2254	92,1	79,5	87,5
1991	1633	989	2622	1492	797	2289	91,4	80,6	87,3
1992	1626	986	2612	1438	769	2207	88,4	78,0	84,5
1993	1635	1060	2695	1330	790	2120	81,3	74,5	78,7
1994	1623	1080	2703	1349	778	2127	83,1	72,0	78,7
1995	1630	1112	2742	1379	818	2197	84,6	73,6	80,1
1996	1689	1160	2848	1430	885	2314	84,7	76,3	81,3
1997	1703	1177	2880	1504	910	2414	88,3	77,3	83,8
1998	1731	1187	2918	1565	951	2516	90,4	80,1	86,2
1999	1741	1230	2971	1616	1050	2666	92,8	85,4	89,7
2000	1787	1275	3061	1677	1113	2790	93,9	87,3	91,1
2001	1827	1273	3100	1705	1118	2822	93,3	87,8	91,1
2002	1887	1334	3221	1729	1157	2886	91,6	86,7	89,6
2003	1962	1423	3385	1812	1249	3061	92,4	87,8	90,4
2004	1977	1476	3454	1835	1295	3130	92,8	87,7	90,6
2005	2059	1539	3598	1946	1413	3359	94,5	91,8	93,4

	Projecció de la població activa de 16 a 64 anys (en milers)	Projecció de la població ocupada de 16 a 64 anys (en milers)	Taxes d'ocupació de la pob. activa de 16 anys i més (en %)
2006	3705	3446	
2007	3760	3497	
2008	3799	3495	
2009	3833	3526	93% els anys 2006 i 2007
2010	3855	3547	92% la resta del període
2011	3880	3570	
2012	3899	3587	
2013	3918	3605	
2014	3938	3623	
2015	3957	3640	

**Taula 12: Distribució de la població ocupada a Catalunya per sectors d'activitat (en milers de persones), 1991-2005 i projeccions 2006-2010**

Anys	(1)	(2)	(3)	(4)	(2 a 4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(6 a 10)	(1 a 10)
	Agric. i ramaderia i pesca	Ind. extract.; refin. petroli; ind. química; transformació energia i aigua	Ind. aliment., begudes i tabac; tèxtil i confecció; cuir i calcat; fusta i suro; paper, edició i arts graf.	Construcció i maquinària, mat. elèctric, de transport i ind. manufac. diverses	Indústries extractives, manufactureres, electricitat, gas i aigua	Comerç i Hostaleria	Transp, emmagatzematge i comunicacions	Intermedi financera, activitats immobiliàries i serveis empresarials	Adm. pública, educació, act. sanitàries i veterinàries; serv. socials	Altres serveis; activitats de les llars i org. extraterriorials	Serveis	Total població ocupada	
1990 (4T)	76,2				788,8	196,2						1.192,5	2.253,6
1991 (4T)	85,6				751,8	212,9						1.238,7	2.289,0
1992 (4T)	75,7				703,8	204,2						1.222,8	2.206,5
1993 (4T)	69,3				630,9	171,8						1.248,2	2.120,1
1994 (4T)	73,2				612,4	172,2						1.269,6	2.127,4
1995 (4T)	79,4				626,4	177,0						1.314,6	2.197,4
1996 (4T)	73,6				653,4	208,5						1.379,0	2.314,4
1997 (4T)	80,9				712,5	212,3						1.408,2	2.414,0
1998 (4T)	87,3				732,7	237,6						1.458,8	2.516,4
1999 (4T)	84,9				725,0	269,3						1.586,7	2.665,9
2000 (4T)	70,0				802,2	279,1						1.639,0	2.790,3
2001 (4T)	75,5				816,5	300,2						1.630,2	2.822,4
2002 (4T)	71,3				818,1	302,1						1.694,3	2.885,8
2003 (4T)	73,9				765,3	339,0						1.882,9	3.061,1
2004 (4T)	69,8				737,5	354,3						1.968,5	3.130,1
2005 (4T)	80,3	261,1	292,7	237,5	791,3	356,7	694,6	225,2	412,9	546,8	251,3	2.130,8	3.359,2
2006 (3T)	93,3	266,6	266,9	245,6	779,1	431,6	718,8	211,9	442,9	502,5	263,1	2.139,2	3.443,2
2001	73,0	234,2	300,8	277,5	812,5	294,8	588,0	172,7	318,4	385,1	181,2	1645,4	2.825,8
2002	71,4	250,6	286,7	270,0	807,3	298,2	568,2	209,2	318,9	406,7	177,9	1680,9	2.857,9
2003	75,3	264,9	251,8	270,8	787,5	331,3	629,1	196,2	349,8	440,2	194,6	1809,9	3.003,9
2004	72,2	243,6	263,6	247,9	755,1	351,0	643,6	192,8	378,8	493,0	219,9	1928,1	3.106,5
2005	80,2	244,3	291,1	248,4	783,8	348,5	670,1	223,5	400,4	542,7	241,9	2078,6	3.291,1

2006	86	248	290	244	782	372	706	227	425	588	260	2206	3446
2007	87	246	281	232	759	378	717	231	438	617	270	2273	3497
2008	87	241	269	217	727	377	716	231	444	636	277	2304	3495
2009	88	237	259	203	699	381	723	233	454	662	286	2358	3526
2010	89	233	248	188	669	383	727	234	463	687	294	2405	3547

**Taula 12 bis: Distribució (en %) de la població ocupada a Catalunya per sectors d'activitat, 1991-2006; i projeccions 2006-2010**

Anys	(1)	Ind. Extract.; Ind. aliment., Construcció		(4)	(2 a 4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(6 a 10)	(1 a 10)
		(2)	(3)										
1990 (4T)	3,4				35,0	8,7						52,9	100,0
1991 (4T)	3,7				32,8	9,3						54,1	100,0
1992 (4T)	3,4				31,9	9,3						55,4	100,0
1993 (4T)	3,3				29,8	8,1						58,9	100,0
1994 (4T)	3,4				28,8	8,1						59,7	100,0
1995 (4T)	3,6				28,5	8,1						59,8	100,0
1996 (4T)	3,2				28,2	9,0						59,6	100,0
1997 (4T)	3,4				29,5	8,8						58,3	100,0
1998 (4T)	3,5				29,1	9,4						58,0	100,0
1999 (4T)	3,2				27,2	10,1						59,5	100,0
2000 (4T)	2,5				28,7	10,0						58,7	100,0
2001 (4T)	2,7				28,9	10,6						57,8	100,0
2002 (4T)	2,5				28,3	10,5						58,7	100,0
2003 (4T)	2,4				25,0	11,1						61,5	100,0
2004 (4T)	2,2				23,6	11,3						62,9	100,0

Bloc 6 - Annex

2005 (4T)	2,4				23,6	10,6												63,4	100,0
2006 (4T)	2,7				22,6	12,5												62,1	100,0
2001	2,6	8,3	10,6	9,8	28,8	10,4	20,8	6,1	11,3	13,6	6,4							58,2	100,0
2002	2,5	8,8	10,0	9,4	28,2	10,4	19,9	7,3	11,2	14,2	6,2							58,8	100,0
2003	2,5	8,8	8,4	9,0	26,2	11,0	20,9	6,5	11,6	14,7	6,5							60,3	100,0
2004	2,3	7,8	8,5	8,0	24,3	11,3	20,7	6,2	12,2	15,9	7,1							62,1	100,0
2005	2,4	7,4	8,8	7,5	23,8	10,6	20,4	6,8	12,2	16,5	7,4							63,2	100,0
2006	2,5	7,2	8,4	7,1	22,7	10,8	20,5	6,6	12,3	17,1	7,5							64,0	100,0
2007	"	7,0	8,0	6,6	21,7	"	"	"	12,5	17,6	7,7							65,0	100,0
2008	"	6,9	7,7	6,2	20,8	"	"	"	12,7	18,2	7,9							65,9	100,0
2009	"	6,7	7,3	5,7	19,8	"	"	"	12,9	18,8	8,1							66,9	100,0
2010	"	6,6	7,0	5,3	18,9	"	"	"	13,1	19,4	8,3							67,8	100,0



**Taula 13: Població ocupada per sectors d'activitat i el nombre d'hores treballades a la setmana. Catalunya cens del 1.11.2001**

Sectors d'activitat	Població ocupada:		Distribució de la pob. ocupada segons el nombre d'hores treballades a la setmana (en %):							Mitjana d'hores treballades a la setmana (1)
	Efectius	%	<15	16-30	31-35	36-40	41-45	46=<	TOTAL	
Agricultura i ramaderia	64831	2,3	2,1	4,7	2,3	61,1	5,2	24,7	100	39,9
Pesca	4456	0,2	3,0	3,6	1,1	44,3	4,1	43,9	100	41,7
Indústries extractives	1768	0,1	2,2	1,8	12,8	71,7	3,5	8,0	100	38,0
Indústries manufactureres	688160	24,4	2,2	3,5	1,2	82,3	4,0	6,8	100	38,2
Producció i distribució d'energia elèctrica, gas i aigua	18993	0,7	2,2	3,6	2,3	80,9	4,5	6,4	100	38,1
Construcció	291482	10,4	2,2	2,4	1,1	75,8	8,2	10,3	100	38,9
Comerç; reparació de vehicles de motor, motocicletes, ciclomotors i articles personals i d'ús domèstic	450431	16,0	2,8	8,4	1,8	65,7	7,1	14,1	100	38,2
Hostaleria	155579	5,5	5,1	10,5	1,9	55,1	4,4	22,9	100	38,0
Transport, emmagatzematge i comunicacions	189641	6,7	2,7	4,7	2,9	69,9	5,1	14,8	100	38,7
Intermediació financera	83720	3,0	2,4	3,9	5,7	71,4	7,9	8,8	100	38,3
Activitats immobiliàries i de lloguer; serveis empresarials	252124	9,0	3,9	10,7	3,5	66,4	5,9	9,6	100	37,0
Administració pública, defensa i seguretat social obligatòria	141330	5,0	2,0	5,2	14,5	72,0	2,5	3,9	100	37,0
Educació	156637	5,6	7,7	29,0	15,4	43,0	1,8	3,1	100	31,8
Activitats sanitàries i veterinàries; assistència social	166455	5,9	4,1	12,9	8,7	62,2	4,4	7,7	100	
Altres activitats socials i de serveis a la comunitat; serveis personals	95159	3,4	5,0	11,7	5,7	61,4	5,9	10,4	100	
Activitats de les llars	54089	1,9	12,6	29,2	4,2	43,6	2,9	7,6	100	
Organismes extraterritorials	271	0,0	4,4	10,0	7,4	71,6	2,2	4,4	100	
<b>Total</b>	<b>2815126</b>	<b>100,0</b>	<b>3,4</b>	<b>8,2</b>	<b>3,9</b>	<b>69,0</b>	<b>5,2</b>	<b>10,4</b>	<b>100</b>	

Font: INE Cens de Població 2001

Nota (1): Per a calcular aquesta mitjana s'ha considerat que els que treballaven menys de 15 hores, treballaven una mitjana de 12,5 hores , els de 16-30: 23,5 hores, 31-35: 33,5, 36-40: 38,5; 41-45: 43,5; i els 46 i més: 48,5 hores.